

M. 9298:H 80.
Upptecknat av CW. Sydow
efter Ställmakaren Gustaf Johansson
Slättäng

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

N:o 083 tv.

Auktionen april-maj 1942
av T. Wallgren
1942.

M. 9298:1.

1. Kroket växet
Kroket tagt
önt i kätte
fälat i stall
sjunge varka vise på bonnets knä
Fisolen

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2. Lötta på laret
Skira på häret
Köra den lille mävelen in.
Vävning
3. Lille Bulle sto på kulle
trillade ner sbo sönder se
Ingen man i detta land
lille Bulle bota kan. Tysq

A. Kringelt M. 9298:2.

4. ~~Ran~~ son solen
Svart son jorden
Drar en lång rampa åtter se.
Stenkaka järnet

5. Sin sjöngande toner
i en kroppslös skalle.

Över jor
å unnen jor
å högt över alla skogstoppar

ett färglöst i ett kyrktorn.

För denna götan blev han fir-
given

M. 9298:3.

6. En sück i varje horn
i en katt på varje sück.
Hur många fotter va de i kvarven?
Tva, fjä resten var tassar.

7. Hogger å hogger,
men fin allri nira spinor.

Klockhan.

8. Va å de som giv å gai i allri kommen
ti dörren?

Klockhan.

9. En ^{full med} grava full med
~~utan~~ röda tomtar
å (en svart jungfrun kör ut den
(eller vat)

Bakugnen.

höste det som litet barn i Mälens, där vi hade släkt
en gunna höll vi att baka

10. Går å går men inte prässlar.

Solen

11. Två små springer före
å två stora kommer efter.
springer före blommor
men hinner allts varann

Vagn

12. En vit brokig ko
går över Värnamo bro.
å bär ett stort tygel framför sig.

Månen.

13. Va å de som står å gropa
men allts lägger nog munnen?

Träsko

14. Lapp på lapp men ingen sön.
Kälkhov.

15. Om sommaren berig ingen se om me
å om vintern samlar se alla omkring me.
Spiselen.

16. Om dagen full av kött och blö
om natten står å gapar.

Stövel

17. Va å de som sätter å gapar inom vita väggar
kycklig i ägg.

18. En röd stuga full med vita kalvar.
Munnen

6.

M. 9298:6.

19. Går i vattnet å mte blöte klovarna.
Kals i ks.
20. Vad å de som hänger över vattnet i gropa
men inte dricker? Koskällan.
21. Det kryper i kryper men kommer allt i ändan ...
Tingslas
22. Min mor ba din mor att hon skulle få lämna
henna vinnfasa men hon vinnfasa sitt.
En sikt.
23. gitam om snöret.
24. Fyra öringar, fyra stängare
Två visir väger te lyra, två pekar rakt upp i him
en läng kvast slägger baktefter. Kon.

M. 9298:7

25. ja å varmast när de å kallast
å kallast när de å varmast.
Om sommara bygga igjen se om ne
men om vintern samla se alla omkring ne
spireln.
26. De kom en man görganes o skulle
^{ja} halsa på en unna i ett klorter o de fikk
ja inte komma dit kvarfolk om de inte va släkt. Då ta han till en anna
unna: Hans mor va ~~så~~ min mors enda barn.
Han va hennes son
27. Han dygde å sjön. De va en platt som hade
blett alagd i vatten på 3 varje prägr.
Hur dygde å havet där de å som dygde
Hur lång tid tar de att resa jordens runn?

16. Et dygn om man följer med solen.

28. Ju ska se' n gata: alla som faller ejon så
blir di våta.

29. Kicket å de tyngsta trå, varden. Tippstaven.

30. Vilken bygger den bedarla bron. Tre

31. Tva gulta grå
grunta å gräder
ju mer de få,

...
ju mer slar de å ...

remmen

32. Hur - - - - - möja tri pins på jorden
Et i alla di anare

33. Ven slo ~~de~~ förste spraken i kökledörren

Hammaren

34. Var i klockhacen unna questjänsten

I sina skinnböce

35. Va å de som i omöjlit för bå Gud å
människor. De åte å logga en platskalle

36. Vä å de som komme före värmnen?

Ryktet illa röken

De tillämpas på personer som ha dälit ryktet
Röken går före värmnen d.s.s.
ryktet kommer före personens akt

37. Vä å de som puttla å inte kokar
å ayker å inte brunner?... mors opphikt
grötat

38 Vem å de som fört skärar grötafatet
Skeden
den som fört skälar grötafaten
bliv inte salig.

39 Varför tittar du efter se när di springer?
För att gonen inte sätter baks.

40 Nu skillnad å de mellan en abetekeare o en p.
Abet. råkam te droppan, intedr

41 Ma skilln å de mellan en mälare o en
stent. En mälare å viden, huet
o strulen i folte.

42 Paven i Rom. Han hade en hund
Vad är hans namn?, Vad heter han?
Vad.

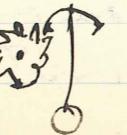
43 Hur stor skillnad å där på noet å
inte?

Näst å si stort som menadlen på en
moggf... men inte då å inte näst.

44 a) Hur många slag ska ~~då~~^{de va} ~~bist~~^{pi} en val
smid hästeho

b. Hur många täljane ska där va
på en val tallde räpstinne?

45 Vem å de som klyvde? Klyvde i allri
komme te ännen.

 mya

Kaxet i en klocka

12

M. 9298:12.

46. Vä å de som ha vatt fram världens
shapelse å ^{bly}te världens ^{ande} stat å bli
åndå inte meran horton där gammalt?
Ny å ne.

47 Lilla Lira

ligger där på golvet å glisa
men har inte mer än ~~ett~~ öga.

Stoppenalen

48 Va å de fö i khet mellan en potatis
kål å en änka.

Bädd har sina knöle under joren.

49 En dam hade trettifem (trätt ifem)
nälar i sin hatt tog bort tre, hur
många va der knöt två

13

M. 9298:13.

50. De öser å poser emellan mina lär.
å rätt som de å så böjor de å sta.
Smörkerning

51. Mor i en vä å far övanpå
lille turkepinnen gick å mor hon to så moet köpa
en handkvam.

52. Hängande å slängande
går lika latt i pris som i drängana

Mjölvälling

53. Svart som bek men de å inget bek
flyger som en fjäl men de å ingen fjäl
har vinga som en svan men de å ingen svan...
Többagen

M. 9298:14.

54 Ludi ludi lätta
hoppa över stätta ...

skratta är skrippa
är dra sina känna.

55 I en stuga satt fyra härvorar

skatan

56 Va å de som tarke var mänskör sät. donklinhan

57 Va å de som fört halva på framslingen? En grullande döre

58 Bonden ge i titlade ätter. De han inte velle si.

Häl ^{en gammal s} på gäsgården.

59 Det kom en tunna från Livlann

är gecke åt utlann ...

utan bö tapp å swika

är hade likrat två slags dödha.

ägget

mänge hustru - läder ^{alltj} hyrkan = tappet 15 uppem
- oppet bärke, nötträdet M. 9298:15 raven o en höna

60. Va å de som går te sjön å drecker å lemnana
bukten hemma? Ett madrassverar.

61. De kom en vandrare, follös
i satte se på ~~ställan~~ trädet, rolös
då kom en skogspur, murlös ...

snöflingan
grävsvartvit

62. Je vet att nuv uti en by ...

... brö som inte är baktat
i öl som inte är läkat

nattvaros bröd o vin

63.

... di öppnar vägen te sal helen.

kyrkklockhorn

innes galorings64. Va å de som stänger vägen åt sky...
... spjälletippa65. Va å de ^{som} hunnen vell ha i inti kan åta?...
Nölet i en holskaka66 Min mor ba me att ja skulle be de att hon skulle
ja lana din mormors ~~taffelaffa~~^{attentut} ~~taffelaffa~~^{attentut} men
taffelaffa taffa lite at den helia munten.En spärrytare ~~sp~~ spinnrock, spenna
blänagern utan samspinnaqara (till vered
på en särk.)67. Min mor ba de att hon skulle få lana
din mors kådedra men hon kåda sitt
tilla lüna.Ett par kassabkhänder i bänk att
kåda utt med68 En krokete mor å en långe far i tre
svarta fotter.Kaffekettel me längst ~~trappa~~
o tre fotter unner69. Tie tetanga
dra två fesponga
oppfri branta berg.LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

dra på se ett par böter

70. Svarte Sven kom i min säng å jā nähade
å han het å ja tekade.

Loppa. sätta

71. Svart som ram
hoppa som sham

Loppa. Johans tura

72. Liten mur
hoppa som en knurr
hutt i strutt
imellen benen
de gō gott i begge bakarna.

Ett diande lamm Johans tura

73. ... tre vita knölar se en grön fena...
väcker opp i mellan två stena...

viloh

74. Springe kring kring
å kasta pragg

VattenKvarnbyjel

75. Vilket å den bärsta hysdun på maren?
Ungens,

76. Varspī pi skindan atti ta de första stygget prägnat

Han slas inte knut på häm-

77. Sax å var å
å Skräddaren nä vil i tri
å Skräddarens passitante övanya.

Skräddan nä han pratar Prästgåmet
kladur.

20

M. 9298:20.

78 Spinnrocken.

79 fôrse i Lunn, han hadde en hund
Kad an hans namn? Kad hetes han. Kad

9298

21

A En annan gäng.

B En annan gjorde kaka bakas så sällan.

A. Var i du förra i dag (nedag)

B. Den före lördagen.

A. Var i den sedan?

B. I skjortan, 1 ^{mina} kalsongerna, 1 ~~skimböss~~

Lika fåglar skrockas.

När de är fulla. Undas den i

den ena körpen hogen in i ut ögat på den ännu.

A. Har du min fästmö

B. Ja ja är född på nät

ja har en fästmö var ja är
född på mig
ja har en fästmö; var by.

Han är ett fö

var han är. (om vagnen sverpa ej fullt åt å öfrö)

Å gropa lanöm, har du sett på huet å en röd
de va förskräckta va d gropa, ja va röd du skulle gnälla

(vid gaspris)

Nia nia. Var har m lagget i

å du har dräkt opp m.

Nia du inte fler än du bra fö

Ni, vet du vem de är? Ni är dubbor må jau

Ni, vet du var han är? Jo han ligger hos Jan d
knockas spik.

Vem har druckit drickat me de?

Du.

24c

- Va gär du åtter? 1) ja ja kope apa i salg gapa.
 2) ja ja gär, ja tän, ska gär
 3) ja gär åtter nästan i nästan åtta me.

Förveter spörj tiane, Om ngn frågas förmögabe
 Ä en inte förveter, för en ingenting veta.
 Den han är så förveter som en färesteso. (en sponspiga)
 Blarrestkappa. En som pratas mycke.

- Va ska du gör? 1) de anger de inte
 2) Ta beske så för du vetat
 3) Ja ska gör en himpagimpa
 te å slä i en vaderpimpa.

M. 9298:23.

Kista = trollkarin

M. 9298:24.

25c

- De ska bli en plåva
 te å slä i röven på dom som fåna.
 5) Nyfiken i en strut
 för du vetat så keyper de ut.

Var å du hemma? 1) Stöbbaremma
 4) ja å hemma ve ett le
 den alltid veter piere 2) ja å hemma
 5) ja å hemma ve stepin
 för du vetat så keyper de in. å två pipe på taket
 6) ja å hemma ihuutan hvil 3) ja å hemma ve varens ämme
 å vära känne mig val. Gru niale den som inte me känne

Va å du för en?

Känne du me
 så känne du gubbakitta
 å då känne du hela varens

Van försja sätta meg?

1) Sätt de på röven fröde å mänga bra tänk son inte
har ant å sätta se på.

1) Sätt de på vana bantka ca ska du val fä noet å tanka!
fa tank de å ja snala verkade te.
En objuden gäst) Vit du var en objuden gäst ska seta?
han ska seta på sopelosten.

En gärna letat efter en prishe:

Van ha du vatt hajle dan din lage slundet å
ja ha lagt åt de hajle dan
hulta de på en stuga men du vila din bagn
jäte du in hänta mina röllvapplingar å min pannakaka daps.

Häll! 1) Häll sheppare! här kommer en båtman son

2) Häll vell skita.
Häll å inte här. Han å i...

Hur va de? De va som de å, å va de inte
som de å, så ble de som de fick.

De å skunt ate. Ja grina så lyse tannerna
(de å så skunt så jö si inte näven
rörha ut lungor.)

Förveten:

1) Du å uppspis

2) Du å en värsnåll

Nab en tala om sham så å han inte längre
om en lys:

Förveten frixela sin ejere sham
1) Om, du å ett stort or; hade inte om vatt
si hade ja vatt här, å du hade vatt min kar.
2) Om inte om hade vatt, så hade is vatt prast.

26

M. 9298:27.

Om, de är stora ting...

De va rätt. ¹⁾ De va rätt sa Linken när han
piskade hon

²⁾ De va rätt att frösten är litet på nästan

³⁾ De va rätt, sa Kat Kruse när han
spjärm sin haring i roven. Si ca
kaije: Spjän dit din gung te så
sha ja ge de på spjärnanet.

Nej, när de är ^{Ettan} mörk ~~sa~~ en veta't
sa Kat Kruse.

M. 9298:28.

29

Fa tak, när de är bra, sa en veta't. (När det byrds om
en inta vill ha mer)

Den ena åran gör den andra fat.

Gott te gött, de är bra gött. (Om de fina god mat...)

Nur står de te. De ger val an ¹⁾ De är näst de värsta

²⁾ De ge an när Wayo hem

Fa tak om jag är i nägelnanda

Fa min baddr an goda förslypper gal

Fa min son pårle i gull

Fa min son greve

Fa min vätre an skam.

Fa min illa. Fa då toggar du val te katten.

Fa oggla (kråks)

Fa min som näckan, fa fin snart ta saken. ??

Bygga upps å riva nedan å en kustens plikt å heda.
 Röta å inte bota gör fallande hus
 de som inte göras istettså far de göras i öli (not repareras)
 De passade som p. i Greta. (plagg. till d. er.)
 De gärs som på en gammal
 Märka rätt å göra där efter...
 (Om man sätter) de röpa inte rum, de som tomst å.
 Batter en fågel i hanen än tis i skogen.
 En rykande veke kan allts släckas
 En häring kan inte trälta
 En allt kan inte dra
 å en brinn kan inte brenna
 De batter å ta lorten nærvæ på dygden än gär öpp
 på topper efter att-

Vatten smaka inte bra utan de gärs örs än olleat
 de å inte vänt å seta så höjt å titta så högt förs
 kan er på tort. öjnen
 de å båst å vle ve sin bröd.
 Skorrahane ble ve din last, de passar de, båst.
 den som klyver för höjt, faller allti i plurret.
 Röpa inte hej förrän du å över bänken.
 (När di har slutat agt.) Nu har jy tatt runtan på haren.
 Kinner jy te mulasen si kinne jy val över ryggisen

 höpen
 Den som kommer fört te kvam pris fört malit
 Den som kommer fört i säcken måste fört ut
 (Hur kan du göra allt?) Jo si ja kan trölla me knana.

82 M. 9298:31. bekloanglive = beklyns

Attegångsnot på allt skitit gräs

De å inte borte som rinne av näsan i munnen.
(om en siger förtölit te en släktis denna)

Den som inte si öpp me öjat fö han si öpp me pengen.

De å en rektier rör, de fittas bara römpa. (om en illan)

De å drunt fö som brämme se mer än en gang.

Ford järning har vigen återvänds,

de å si dags ålle slua köne (om man ger råd efter
sen blyckan å sker)

De komme åtte som Lyäsa fiska döppra.

Smörja hälper om de vatt å pi en gammal länoman

Den ena äran gör den annra fal (medicin)

De ena gao färskjuter inte de annra.

Snällhet fötar vishet

(Om en borta å snäller) Om du svallt så förlade du vatt
gitt iär.

När han ble domare, så ble ji präst (om en domare
om en bonde) { bonshunna : have haqq M. 9298:32
som ger prästluden

{ herrgäshunna : räg, räg.

Fä tro du å sent allvarande (du en com ret mycke)
(om en prästa möct) De å di en redi blarreskappa.

Han tann fö tonga å bra fö både gamla i unga

Den han å som job. (tyggs o beständ)

Själv dräng å båst.

Min dräng han hadde ingen dräng, han fick
va dräng ej alr.

När en specka barn i by, pris en ga själv åtta.

När slite bara på halva. (När hon har brast o sprinne)

Hittig en ånda men horven har två.

De va böttentlöf som prästasär klor.
Ja nat han far henne si ska ja via don. (når en förflytta sig
te en rik o finn land)

Den som vell köpa allt va ha sir, han fa salja allt va han
 Den som gypa ~~ett~~ om moet miste ofta hele ströket.
 Vaga vinna i väga jiflor, den som ingenting vagn kan ingenting
 En sha allri knyta naden förtur förmörker det ingenting
 En så kommer den ingenting där,
 De ä bättre att stämma bärken än vad
 Många bärka sma gör en stor å. (för de inte
 Flygande kråka för vägat men sittande inte
 (Om grannar givit arbete o den ene ropas: kom hit
 men vi svarar den prator så han den andre svara:)
 ja hit o dit är lika långt; hem är bort är allt relativt.
 (Gifta mot fräldras vilja:) själv gör spåta ha, som han bådus fis
 Den som inte vell sätta spor å far, så far han sätta truman
 i kalvskinn.

Om agra bruntet om trolovis: (Hur många skåle bätter vitt du
 dricka ur?)
 (Om agra tala om ryt o de vissa is sant) de här syn för sava
 (Om en prackelliggig) Den han var kastakistan på ryggen
 äpplet faller inte längt från trädet
 Sådant trädet är sådant blir prakten.
 Den late blir allri fördj förrän krällan.
 När de några välling har den fättis ingen ske
 Om man/sönni mit att gäste kom, trodde man att den
 skulle ble rik.
 De va besynnerlit va ja ble torg mot vad den kom
 du matte vext ble mycke rik!
 Tyser man när man har sagt ogt, blir de
 sant.

Ta va en behöva å ingen syna men stortjyra ja milté gā.
 (Ja ti de för om va milté hemma) Ja tar rätten å älyst.
 Sha vi rätten opp (slå vad) ja jā pī sätta opp knuet d' d' pī
 sätta opp fötterne.

(Om ngn siger: Ä) Ä, de å barnashit ella i dyngestan.
 (det händer) Det händer i våra händer att en kärig
 dör å fan tar' na.

(de ragnar) Si jā vi gör'a som i skåne. (Hun gör' d' dān)
 Si låtet ragna.

... ja sha gi om de så ragna {taljekaiwan
 (tjyopojka}

(de å de samma) Samman ringe di i kökhan.

(Själs omén) Ja de å syna om'en, för de å skinn om'en
 (di andra) Ja, de å swinen
 (den yngre) "Ja, å du milté sanctip, så å de smästena
 " ja de giv val an för ji ta ingenting fört.

En sup de å milté värt värt, men tuo en i värdens
 Skovelten, de väger jämt.

En sup ska å milté varken gammal eller ung
 men tar en mer så den treje ger begäret
 i den fjärde tar bort vetelet
 ö sen suppe kärin te han stupra.

(Fäkund!) Var du betet knut å en rött.
 Ge mej...) Ge de? Du sha få de Staffan ga mären
 (De va ingenting
 ant ån pirkelopp)

(Får jag se?) "De står inte s i på'at.

2) de står inte c på utan ett engelst k
som du inte förstår de på.

3) Nå, de ä inte varit, för då kan de bli ett lyft

(Pitar ej, närm) När du kommer längre upp ca stickryktar

(Guds spe) Nåttan settet på one

Tack för ron (när man gick)

Gå signe

(Bra om hjälps) "En bra kar hjälper se själv

2) Hjälps de själv, så ger de bort.

3) Hjälps de själv om du kan; här på andras
hjälps...

Den som ska byggas ^{hus} efter andras rå, där ble salten tukt på.

Många hundar åt haren dos

När många sprutta på en en sten, så blir den allt blöta
En sha allri härla sten på borda, för den är trög og andå
från den som här'na.

(Va hur du gör?) De är gesta, en slutt

(plastlurpp) För du veta så kryper de ut.

(Va ska de va för?) "De ska va för inte förtsha bula.

2) De ska va för ingenting sha fatta.

(Va är de förträ?) De är jordbärtträ

(Va är klockan) "Hon är lika mörke som hon va i går sådär

2) Hon är jämt hatt rosanes.

3) Hon är 10 minuter över hatt rosanes.

4)

- (betalar jämna pengar) ¹⁾ De va jämst som mor skickade mā
²⁾ De va jämst skägg se barberan när han rakade
 (Vart ska de gå?) ³⁾ Jo ja ska gå te Lantaklåm å hogga ut
 fettamme för halänstyren traven.
²⁾ Ja ska gå dit vifan geck.
 (när de vishar) Den som tarsla han juje
 (Vem är de?) De är medt när ja ha betalt mina gall.
 (En kommer in.) ja trädde de va folk i farakåta som kom in
 (När de är oppstökad. Här i sådant vässed) ⁴⁾ Sångja ger run
²⁾ Hur full körhan å sa jai prästen val run
 (När man möter ngn med coporor) Nu mött ja de me soperna
 sā un blir du valt inte geft på detta året
 (den frammande som möter soperna blir inte valt)

ett medel fölksvärke att ligga om vänstra tumkrogen
 3 ggr. M. 9298:40.

- Låsa dit i förrutit folk å vete fr Gyra i skälmat ⁴⁵
 Var laggen du dina ben när du åter fis
 (Binde svaret. På tallriken.)
 ja bruka ha mina på golvet men fiskabenen läggs ¹⁾ på tallrik
 (När ngn är den att la sig fram, ges vila) Den han går som di blixt glöms
 (Ja han ont i huvud) Ja gå å slö'et i en vägg så blir du bra
 (Om ngn ramlar hatt) Han kanns de att ta näsan te den tigre foten
 (Skynda på ett ärende) Gi mi inti å luxenfaka utan släng
 (Ja han ont i magen) ²⁾ Gi te Peter på hagen
 (Ja späls) Ja ja ³⁾ {de är en bra kän
 själv}

²⁾ Hulta de på en ren å skit ner alla
 dina bkn sā blir du bra i magen.

(Ja tyckte...) Ja tyckte de kan en få ^{te} förfallva en si.
(Ja mā) Mā, hon går på farakatten

(Ja kommer ötte) Åtta, de får jag platsen, å de är grisaradungen
(Om man hittar lite) Ja de va ända nöet
(Tack.) "De kan en få försäkra om att ha
1) De kan & inte nöet å lever på
2) De är inte nöet å fö hushållna barn på
3) Ja hade knappat tankt å ta då.
4) Tack ska du ha, gott ska du få
out ska dej allts trygga.

(Tacka, sätter)

Tok de? sa korpen när han sköt i ryttaren för torparen
Tacka de, sa bonnen när han stekte fläsk.
(Om man pratar den enaste) Sätt de men fiskarna koka.
(Viska giv en lek) Ja visste ^{kan} givda den leken här i må gjorde
när de gjorde det.

(Å lott!) Ja, de är hästadvaga.
(Å shit!) Å, shit inte mer än du orka bär ut
(Å du vte å giv?) "Ja ja är så kommen te.
^{idetts var} Ja giv å ci illa twungen.

Allt läsa är inte förtä de är somplöja är inte så
tigga är inte få.

Så är barn i by som hemma vant
Skecka barn i by så här en spåls gäster.

Nun tunnt blökt å sā å de tyckare än vatten.
 De en lōva i sin nō' ska en hälla. "sin dō
 de en lōva i gläze fñ en ängre. "dörg
 ✓ Morinstum han gulldrum
 de som göas i sñs de kommer öpp : to
 de som inte angår faeu si angås de inte me.
 (Angas de int) Angår, han gär i Skane å bñ lusapöse.
 (derör de int) Körer, de sete, spisen
 de orallfás me sörj förgis
 Lite felat å snit helat
 de vet ingen om ^{välling} goppar å lanou ^{välling} salit förran han
 • de väller inte en att ^{välling} tva tråter ^{smakt påna}.
 De å. inti ens ghult, att tva tråter

Di värste fiskarna gär, "de" tysta vattnet
 På en allmän lansvåg växe sällan gräs (om en lördag
 de å hättie å ingen gris ha än en som inte häert gär å på.
 de å båst å kasta ytan i sporn å springa landvägen
 de å batter å skryta etter me bagge hänen vā te komma.
 de å båtter fia å illa tala.
 Tana frö toaga å gull vint.
 De å en däli ho som slänt sā fort hon myölka
 de å frö sent å be Gud lyälpa se nñ hñihalj har komma
 de å frö sent å lära gamla kattle å laga myölka
 de å ingen som blir förgammal å lära
 de å ingen frö gammal te lära, sa häringen satt se
 de å frö sent å sekla när haren springer, ejon.

De å vägen för gämmaat förra ble skroet.
 De å inte vanta, sa bonner när han sköt i höst.
 De å inte farlit å ha en breer man bara en han en
 den som har en breer man för löve ha en ^{styrus} egg.
 Han en klam så fören vatt ko
 den som har klave så fai han vatt ko
 Den som har dock som klinga, sa fär han allt di son sprig.
 De å inte vänt å skida hunden ette häret.
 De å inte vänt å ge sig över förran en fai si han deger
 Rådlös å öfste brölob.
 De å inte lont å kösta krent förra don hundar
 De å lite som kan gla ett barn.
 De å som en droppa i havet.

(När de å bra) ja de som kval i havet
 ja de va som kungen i jerusalem ville ha et
 Snålske spar, å faen tar.
 Den som Bettia sadla, han sent rie
 Den ^{Koan} ~~göta~~ som skröla mest, myölka minst ^{om en som} ~~skravlus~~
 Stor i orden å liten ve boer
 Den hund en ska möa i shogen, han tar inti mänga fäglä
 Den illa grön, han illa far, å så ha de vatt alla das.
 Den som spar, han han.
 Den som ger så han tigge, ^{den} ~~sha~~ ha stryk ^{sa} han ligga
 Den som har tur behöve inget wet.
 Den som har tycka, den han önska se va han vek
 Den som har hatt pingpan i ilien, ^{haz sitte} ~~steckas~~ inti dit don igen

den som illa hör, han illa fö
 den illa gör, han illa far
 den som kommer sist i pisen ska fört ut
 Den som kommer fört te koarven föri fört malest
 Den som ^{bort de han hand} tina föri sydös ga efter åt.
 den som blänkar se blann aqua bli oppaten a ^(smörs)
 Den som har fått skan i båten, fai sydös isän i ^(vin) kann
 Den som ^{fäger} talas sanning får öfta skan te lach
 Den som är stor i tralen, han är slak i ryggen.
 Den som är om sig, lier allri nän brest.
 Den ^{comä} frike vet inte va den fälliie lier
 Där geten a bånnen, där gnager han
 De är ingen som vet var skon klämme utan den som har den
 Den han ger se inte föri än de behöfs

53. M. 9298:47.

De lärde fela och
 de vise gärsen väpper och nätterne
 En gammal man ska en alret snäsa
 En ska allri skatta åt en gammal föri de han å
 ken vi ble, å de bi å de han han vatt.
 De å sällan råven vite ve hiet
 ja störe avundsjuka den båtter tivit
 Så stora skep han vält föri
 En late dräng, gai tidit, sång
 En late dräng gänti mänga glaad
 Orätt gods me soij förgav
 Orätt gods tan föredubbellt me se,
 En saknen inti ocean förran bård å tömt
 En vet inti att en han en klo förran hon kahat

En ska boja vedjan mīsa hūn grōn si bler han badefagen
 De à vāst a jāinet à varmt. à ekta
 En ska fūnia mīsa jāinet à varmt.
 De à inte vārt a qapa över men ån en han svātja
 De à vārt a spānna över men ån en han ta.
 En ska inte krusa för skit så lange en à skit spåla
 När de būet à de sā gōtt som qvælt
 — När de à qvælt sā de glönt, sa köringen
 De jeans fler broketa hūna ^{mā han va re uattoara} än pāstens
 Den som ger as qvælt han för tēdubbelt igen
 Ett rāst i ti à gall vārt
Godan Tid à pāngar vārd
 Ratta' mans barn à rike mans kalva vell allti va (trivs)
 Fai ja viga ferkja si han ja inget à tanka för.

M. 9298:50. 55
 För spa, atta qa.
 När de vell va si grisa runten ^{spalla} (när de qis oväntat bra)
 Slår de inte in si slör de vāl ut,
 Hinner ju härra si hinner i) rumpan mā
 Var fågel sponge sin vissa si danno som han vell ha'na.
 Velgen drar halva lasset.
 Enighet per makt.
 En oxe kan inte dra
 De à de samma i vecket finger en shāse, se gōde ut
 De à de samma vecken fot chon klämme si kānas de.
 Kommer da, kommer rá
 De à inte vārt à lita på för'n en far si han degat
 Löven à bra men hållen à bättre
 Löva rundt à hålla tunt

Ljus i Gus hus i lamper, tråkörker (nära en skunt ehr)
 den som har möet titta allt i det
 Djat vell man buken tol
 När buken är full så rägna de välling
 När en har många jän; ellen så brännes oftast näst
 Många mans hand är allts därlit arbete,
 När soen inte vill vall har hon möet förfall
 När solen skiner så skin hon överallt
 De är inte jät mer än en gäg om året
 När tiggarn får brö så ska han ha smör på
 När shögjera komme te marken, då är de inta ord om
 Därlit medel räcker inte i tredje tillfälle, starkas
 Stora or i hola växter

Fruktommer är en bruska Jordarva joren
 Röd hår är en leder Ole (ole är opa o.s.)
 Skomakars hustru är sméens marr fär oftast på varfötta
 Små sår i fittia vänne ska en alltjorakta
 Små snurra är orkna brö, är gunda katter kan orka lapa myöll
 Gubba domarn så far du rätt
 Id är pinga som taler
 Norrmanen Käringpus är norrmanen de varar så lange
 Träts me är käringar de är som te i glas ne en brunns
 Eller är färlare än tygven, för tygven är minstone väggana
 Tygva skjärt på tygva asta va tygva äger ä kar
 Tova gefta troll
 Fria gull gefta troll
 Korpen roysa sett ejena namn

Varket prisa mästarn i garningsarna förestå^{an} etter
En pris lörte ha'at så dant en ha'at, för den fallie han
Voi Herre skapa inte fler tyggtlingar än van kan försöja
Samma ver run

Åt dās velse, sa ^{ingenting} ~~alltid~~ omöjelit

Alltå skämen bli en vis men inte rik.

Nu förtas på schasen, sa fan nis van åkte på hästen

De å battre å kroka på ryggen av sli kuvel, idén

De å båst å gana lannur.

De va stått öf, sa bonnen om vattnet

Nora se före, sa drängen nis har kröde näven; grifpys

De pris vat ~~van~~, sa bonnen nis han epysde; botten

De hāva möst smäkt å gott, sa fan tittade i bibeln

De å ingen som kommer för sent före å ble skrovete
(te å bränna se)

De hier, sa bonnen nis han klöv över lejet
(Vå de gott?) jo de smakte fågel å stöte möst på fisk.

De tar sei, sa käringen nis hon blöste; ashan

De å ingen som vet var katten går efter, utan han kan ringa
När katten å borta dansas rotterne på boret

Battre sent än ullri

De å inte fett å hänta, sa bonnen nis han trask på katten

De å knuttgöte, sa kvastmakan, nis han rakade galten

Knöthändi: med anlag att skrära, o.d.

De va långt, sa käringen nis hon to gåtajet å ge dem igen
Den spiken hundes sa snickan nis han stoppade den, ifrån

De å egen son vid varen han sett bis, men där de å utritt örtöka en.
 Tidvisva
 Di å cura sa raven om ryinnebarer
 Den brötyxen han fäva var han vill, deå godt å bli i ménan,
 si käringen, när gubben sagðen åt skapen å inte
 kom igen.

Ja så då, sa blivna Sara, när hon tillade ut gena fröret
 Gru give den som läc, sa käringen när satt, vängla
 De va hant, sa käringen när hon slo huett, härdynan
 Hitt me ^{skiten}, sa pristen om baract om skulli ^{håras}.
 Var i en har sin se, men var sma har en dälie se gä han
 De å best å ta seen där en å inte där en ha vatt.
^{Vig vät ba balafläcket herga}
~~Hattan~~ var, sa pojkens te far sin, när han holl i knutan på moran
 Nu kommer ju väst in på barnens ratt, sa gubben när han
 tok moran på i m kärin

den han å som Per Kull. Hurden va han? No-ställdes.
 Ingen rädde häs, sa bonnen när han räkde galten
 I ra, i ra, ^{noga} sa bonnen när han kände me en ko.
 Ja fösta inte schasen, se skam när han ^{re} åtto på baggen.
 Ja ha inte tankt stanna här te evitid, se käringen när han
 fä ^{pom} sette i klämme sa käringen när hon satt mellan fören
 Utsch va de damma, sa bonnen när han penade i mybleret
 ja skulle väl ha hitt nu, sa bonnen när han stal plask
 Många mans hand gör ett latt arbete
 Hu å de gjort, sa den som förgwore se
 Nu å de kleppt, sa gubben när han stoppade käringen i buren
 Bola du en gång te, ska ja ge p de på hölanet
 Inte vid hittas, å inte knis fö nälen stiken, saken klyper o kruven skän
 kärleken i sar. (inte ge te justnu ell nyl)

de ge rakt åt shogen. 62 M. 9298:57.

Här komme en i häng se på i inta har ett öre i betala me.

Nu å de slut me wysslanet, sa häringen när lapen sprack

De va stäckt, sa häringen när hon kände knut i synfiken

När ja lade en ko, så feck ju mjölken go

men sen ju feck fler, så va hon bi cur å blå... sa qubben.

Den som han van in ko, för han tör åla ^{mjölk} ~~hona~~ ^{hona} ju

men den som har många, han tör inta åla mjölken förr han alun ^{å sas}

di tör inta åla mjölken förr de ehr sich när di doppugrotta

Sit den me hälstan sa qubben körde nisan i arkan.

Slakten å värd, sa räven om di röe haunava

Tack för i ppol, sa tiggarn mot han kom igen dan åtti

Föderus frändas je brukade inta le ut min fur ur

or i fästana, men du ler ut we på quren. ja tiden

63 M. 9298:58.

Frändas sa proghen.

Bara en ha starka tro o storla sko si kan en ga pi vattad

Bengtsson ^{natas} sa häringen när katten ^{dansade} i fästana

de va ett fäslit glevär, sa grudden nä han pissade;

Vicka si pi väsen, se bliuna ^{mjölk} ^{kinman} ^{mjölk} ^{comman}

Håll snattran alla ska ja ge de på gadden.

(Om en som smäcker i nichan) Han sett en i vägen skallakott.

Han sette å skriva te kongs.

De va en fråga om grever å adelsman.

1) Di å som aman me bort på. 2) (säkert)

3) Lägg bek på å tro då si drar de:

Nu å de västra gjort, sa gyckelakan när di hadde begravet ^{mor hans}.

IV När haren börja rispa (qui i ax) si ska bonnen börja wespa

(strykningen)

M. 9298:59. 64

Han ä bonne fört i döpt i trähöda. (om en som vill va)
men än han är
Han ä herre åtta knäna i sen ta skitläggare we. (en lojtig)
Här ä bå brot å bringa (en knaptig)
(du ä braiten) "A, ja ä väl inte synde i skinnset
" Är, folkakött gäller ingenting
den som äte folkakött, den han ble allri fete. (om en
ja hade en (hammare) om ja hade vatt för me själs men nu
vet ja inte var den är.
Han sätter växter en hin håle
Nu ä de inte farlit i växter, för mä de kus i van bröks
(om van bydes näte se som långdansats bo) ja tank de ja är väl
vänta te sommarn då de blir grannat så en kan hitta
se på en tr mén en wila &c.

"Han är på dimman. } . } om en full
3 Han har fått i trumpeten }
3 Han är sneer, morier.

1865 M. 9298:60.

dromma får som strömma.

Han är så fattig som en lus

Han är fattigare än en lus för hon har då minstena tak om huet.

Han är så fattig { så inte dörana står stängda
} (så han inte höre)

Va fattig de är tårtit

Va fattig de är ingen syn, är be om de en behöva dråtbit.
ja har brännt me en gång o den som har brännt de engång
han slårer inte gurun prograna; ellen.

ja har hört väntig pressla (man han hört oft
av ngn, son van ej ett ngn)

Den som är saker te ett han är saker te allt.

Han är full i fan som David häns

Han är full i fan som en kökka fuller å borner

de jeans möjligheter, sa Gul

Han å så dummen så han osa sig i hörningsvät i motväx
som en ^{ave}
som ett kökt kälkhuv
som en ^{ko}

Han å som kökt fläsk.

Han De va i grevens ti. (kommun ^{på intet muntent})

fa (Han å si usel fa ja ber inte sien förr mina öjen)

Ja töl inte höra talas om én

ef den ene talar om moden, den andre tala om dotter

Mannen går som get sköt på näven. (Nå si tala vid - id)

Han fe si han så sig i solas på en gång

så han la hopp näbben

så han visas att

så han glömmes att inte i båtada

så de står härlikt

så de giv i pälzen i de ejors hänen gött

Han å fö ^{stram} stor te å be om dä

Hogget å så gött som stacket.

Han må son en so nän de å sonda
vatter av ^{göten} tipa ^{slippe} gala

(Me)

16a)

ja ma som en greve, -- förgeltit

(bra)

ja må som en peck i en kornagna kör

(illa)

Han har ondt i munnen, han orka inte åta lite utan moet

Han male grya åt far ^{so} men han försvarar inte å
den som vell sjunga jans visse, han blir inte olärde.

Han peck pråmående hävner. knut (hem hem bätt)

Stryk å en loje byk

dennda gör den illa far

de era goa förtärjuter inte de annars.

Han ha etet i sjan kon a te palt (de han gattut fö)

Han star se inte mer'n jānt.

De län inte länge ga förra (de ähe åt dreckat
(de ramla ikull)

Han slo i skiten sa han ble leggane där förra (

De klia i kakeslau (hungry)

Jä si sulten si ja inte hore å ca già inte si mā
sa ja varken si ella hore
som en humm.

Han hāve i se com en varg.

"Å du sulten? - ja kō förgåna i roven sa ble du hjälpen"

ja sulten. - Du ja åt maten i framme sa du star de mellan målen.

Mätter man räper i sulten man fö.

...

Sta på din kant! Den han star sin sköte! (den som inte
är vana vid att vara i en sköte)

De å häst han lämna köringen boteerna å tar på so kyrkeln
De å en kruka, en kärna osv.

Si slickade me, jäns ette öinen. (hjälte)

(När de å hungri) Nu ska ja åta sju buku fulla

så buken står på trekant

ju ska bättia opp å åta i morn så sjätte res å eppi i halvdagen

de å häst å se (så) Pat sådant som de å (tala red ut)

Den han ha buken te sin qu å roven te sin tuteln

(en het o vatten)

de finns inte bätte

ånt te ålace, för matte

för de blir allt bätte å bätte

De är en kinkalåpe (en som gärna se förtäljning)
slecka en bokslag åt gästnaran så går di t...

Han vell geen shaga men vell inte gärne hälla i skepet.

Han lät'at gā men han leve.

Han ge bort de lella han har men han leve, a de gō
han rätt i fr̄ dā far han minstena tank fr̄ it.

Hon å sätta sā hon kan inte gā.

kan flyga.

har ingen rö

... si de fela henne vara virga ella kunne hon
kan å hale som en ål. (hölig a illmar ^{Nyr}
a inte stöde)

Den han å inte sā dum som han sin ut te.

De å mer i den än nän kan tro.

Ja fi du me te dā si har du gött.

Få du me te dā si fi du me te mer.

Saha nār de blir två torsdagar i veckan.

✓ De va en militärspr i Skåne på Gangva egen
dom, där han bort Blata för jö den egendomen. Finn
hade verit lite rykte för att hälla se me andra
terra i såva hon svartsjuk å trodde att hennes
man höll se me hushållershan. Si på Mikaelidag
si hon te hushållershan. Åt dag har ni ju Mikaelidag
da flottan jö mängen kora.

Hushållershan varade: Vi pigor ska ju orke ut å vandra
från den ena horan å te den andra

de skabla
ja(, morron vettia ve en grisbit (ve en talgbit)
de blir inte i denna kungensti. (ve ett härblö)

(om ngt sma man inte vitt ga med nā)

De är gott, sa Bores Olofsson, när han lög
och nu är taget hade gjitt i föra an.

De är wegen bräcka, för han skapte ingen hast, han
bara va vi skulle skylla oss.

Jaha den han är mör i munnen. (inställrum)

✓ Han ha kommet aer me brygga händer (om en sade).
Han ha kommet på bakhäger i sju mil efter lärogen
(gjott at m.)

Han kom bak som tashene på hattan (kommen fr deut)

Han fe betala luxen (om en nyfiken o fitt näpft)

Nu ha han vänt nästan; iväret (dot)

Nu ha vi åtet opps den å den (efta begrävning åtter)

Han har måttat många sultna munna.

Jaha, nu ha han lagt ifrån skejen.

Nu har den gjatt åt evigheten.

Den han satte näsan; väret redit (nogtröj)
tilla anna över axlen.

si inte sin nästa, knappat se själö

De behöve da inte lägga din näsa i blöt om.

inte ta de nära flintshallia bekommer om.

Du bry de om märgahanda men glömmme bort de själö.

De va or å iga vise

Han å sse åt anna å stud åt se själva. (lat hemma
finstakli åt anna)

✓ Han å honne åt gärdon å dräng åt se själva.

Han fick ge se . Han fe lön ge mä se.

Han å så lat så han iss inte riva se där de klia

Han ofreda inte busen

Han rester inte väggplisen ur haserna

Lathet å den farligaste spukdrona son finns för han å obethi

Si träffas där du råkas.

Ja träffa de på ett annat ställe. (hötelser om oppgåelen)
Kom när de blir shundt.

Ja träffa de på ett annat ställe

träffa ja de mellan ppa öjen, sha du få va du har väntet till.

träffa ja den mellan ppa öjen sha han få sma fesharvarna.

Gör ja då, sa grisar runten. (intet som man)

Han blev mottagen med varma servetter. (vänlighet)

Han är mån som redder Rö. (veraunt)

Han är som sark förrö. (han kan inte tala, utan spiden
ut anta)

De är bätt i ta sheen i vackra händer. (vänlighet)

De gick på shunvar. (de gick natt ågånt)

Då var många oglöd i mören. (de va många som hade
me saker att göra så de gick.)

de dans late lite rykt, där å oglöd i mören.

De va som efterskeksat

De va i andre minuten ; preventi, på dockeslaget

När de inte fåva som de va, så förlade va som de å. (ingen frändig)

Skäpet står bra som de står.

Ja settte bra som förlle.

Tocken er} bönner här komme torpare som vett från

Kunste ja settte i vägen, så den som satt, i storken

De va inget övermål } knapp tillstått)

De va på nogenlen

Den han tar se inte te skaes

Akta de ella sha du fåde en dägg å grotaträdet. (en klymme)

De lyse som solen i Karlsta.

De skine som en palt, i en glädelycke

de lyre se inte syrals (lyper däbit) }
 de glise som en doggmask.
 Han feck en spik i hänga mössan på (fick ett svart sva
 Den han slo huet på spiken.)
 { För fikh man alri sätta spik i en likkiste utan
 [den skulle fallas hop ned träd pinnar.]

De smaka som flugor i kål.

De smaka som p:a i Greta

De smaka som rosiner.

De va ändra si ja inte ble feskafette (om man fiskade
 aprilnaer
 si ja slapp i gä speke.)

Han är som Barkens katt, han tar va han får
 Den är som försä katt på Klavant, ~~hur~~ ^{hur} han? Ja
 han va skapot utan natus.
 (om en som inte visar gifta sig.)

Nu får en ta te de kroketa fjärret, sa börsenja förrän
 de skulle bryta sli.

Han hälle ha vatt ute å gätt. (om nog obekökt han sked)

Shan ha vatt å tittat i frostret (om nog matat o fort ut nogt)

de få du vänta me tessa du ha blött torr bakom ören.

Han äte togge. (om en som ^{först} gör efter nogen annan)

ja unka sa flunra om gäddan å fisk (undersam
 om han är skar)

Genväja ble cervväja.

Han växer ova i läget

Han ha opplevet den ene ännan på världen men inte den annan
 En vet va en ha men inte va en han få.

Nå en ja för moet i valja i så vet en inte vecket som är bätt
Han valje å bläck å te slut står han mett i skiten.
Han valje å valje å te slut ja han de samlar där å.

de är en ruffe

Han som kan vore kalvad i skogen å slängade hem. (omgång)

De är bätt å åta då en har å spöngava en kan. (inte lätt)

Allting har sin ti å sova har sin ti.

Alla känne quibbakitta.

Känne ni quibbakitta så känne ni me.

Barnaminet är gjott.

De som äras i barnrmen, de glöms inte bort på älderdomen.

De som är ejjot, de ble allti sport.

Gjord gärning har ingen återvändo.

Bitter bot på än ett öppet höl.

De är bättre bota, iti än i oti.

De är bättre å ha en liten välsignade bit än ett stort forbannat stak.

De är bättre ett ärlit förgivit än ett falot ja.

Början är värst.

Nu har ju börjat, nu är de varna lykta igen.

De blir allt kär i den må vara han ha funnat skiten å se.

De är bättre biölös än rålös.

De är net ret egen men de två vet, de vet hela världen.

De ens broketa notet åt opp de annra.

De går an me minner än så.

Alla klockor går inte lika å alla tunna kan inte skrika.

De kan handla den/bäste för de har hant me!

Alla barn i början, en är inte född lärde'

En kan inte begåra störe vett å hunnen än han har fått

En kan inte begåra mer än tre marke taly å en tråbok.

En ska aldrig be Gud om de som å omväldta.

De kan ingen neka käringen å skrifa när hon släpps

De å ingen som kanne de onna utan den som har de.^{te hals självt}

De passa inte att smäheta hår penna i munnen förrän de ble

de pratas möcke men alld står inte i bibelen.

De pratas möcke men de ble inte så moet där.

De å väl att lögna å te förrän de vore förrän illa om allt

De ska alldi va nöet brodit nog, som lägge sin näsa förrän

Där kommer en som vell ha sett skitaa emot rent

(det är om ngn lögga os i andras tav)

De å inte allt gull som glimmar.

De å inte skea å va styro, i munnen bara ei ha styro upp

De skaas inte i va styro i stårigen, bara en kan sta sköten.

~~stårigen~~ Gamla marken står inte mer än på gamla skinbyxor förrän
bleer krokela ur kuana.

de två komme överens om, då komme inte den treje ve.

De å alldi möcke flöt på anras mjölk.

De å fört å ha lite självt så en sleppa springe i höjden å hina

De å bort å giva självt va en hinne å tåta de ovia filöver va.

De å bätter å ga inne förrän bare maten än ga ate å inte ja.

De å bätter å ge hunnen en bit än å slöss må'an.

De å bätter å ha en rygaka på shou än å blaia på foten.

De å bätter å stämma i bärken än i än.

De å bätter te ha de tella en ha i ro än te sätta se illa ut.

De å de samma va ont en han når en ändå ska ligga

De å de samma vems månw en ble bara en far en bra swärmar

den som ligge å åte han få seta å dö
å den som står å dröke...

Den som lägge se som ett gwin han stå opp som en bruker.

De å ett ris te var röd men te sönma å de två

Annra ha fått fem marke men ja ha fått ett pann.

Vår Herre han ha ris te allihop.

Ingen man längre än Gud vell.

De å en dälie tiggare som inte har nån sack.

De å en dälie tiggare som inte orka åta opp de han få.

De å en gd vän som står opp å ~~tater latteen~~ ^{att} aen salce,

Goda vänne ha en allri out a.

Ja unne min nästa si gött som me spåls.

De å inte värt å spanna för stor lass än en orka å dra, för di han de välla.

De å fö sent å sekta när såjene sete i röven.

sa Karl Kruse när skithuset brann

(Å skäms) De å ingen heder å skämnas

Skämnas de gör di när di står i skämsvän.

Skämnas då gör jorpan.

De å ingen ärjare utan han ble goe nöengang

De å ingen starkare än han finne sin överman

De å ingen väne än han träffas sin ^{öns} bonne

De å ingen hök värra än han träffa mot ulven.

De å ingen som ble dälier nok ~~för~~ utan han ska geftise

å inga ble bra nok ~~ej~~ ^{ej} ~~utan han~~ ble döe

De å ingen sämmer än han kan bli kör å vännan.

Ja å ingen sämmer kär utan ja kan ta mina or debek.

En kär stå ve sitt or å en kärings ve sin pröse.

de å inte grovare utan ~~utan~~ 84900 (om de va grovt beroende
Gårde genom halsen si gär de valt genom röven
De å inte var da mor baka.
De å inte giàr men en gäng om året
En föllo ä åta men en han, sen föllo en föllo å swälta när
De va förste gäng möggan jes å dä ble hon astlös
De å inte alla halte å spottla i utan en ska rosa i somma
De å inte gjott å hälla de en inte han i männerne (om en fis
En vet ingenting förrän en he försökt. <sup>en uppvig
de skurkell)</sup>
De å inte vist å gämma å spåla fästora.
Hosenflös ä Härpeasnäps. (ibland de ena, ibland de andra)
Aktan ^(stöt) ä ~~men~~ mer än mäktaw
Kunskap ä mäkt
De å intesagt att engha allt då en si.

M 9298:79

M 9298:80-81 85

8058

(en sin däjft) de å inte farlit, han ja inte allt då han si.
De å inte vänt att se
De här ce inte att en grina när alla gråte
De å inte lont å flora quisca den dan han ska slaktas.
De å inte lont å myölka koen särme da han ska kalva
Diskanet å gjort å ogjort.
Den som tassla han giv
De å inte vänt å vřpta me soansen över mer än
Baskana ha öjen å stenana har örön.
De å inte vänt å ^{grina} se över förrän en försökt han farlit
De å inte vänt å grina se förrän en dör stängs
de å inte vänt å myöla pösen förrän en färs om de behövs.
De å inte vänt å kasta påtta förrän en
de å inte vänt å gesse över förrän en ska klämme.

de å inte värta kusta krent på döa knanna.

de å inte värta å va knunn före.

de å skam å härga knugern på sin nästa

de å på varens vis, den ena mänskan ska göra den andra igris

Nu syns de att de å på varens cista tio.

de godt å ha en bit å joren, för vell en slå dank en dä si.

den fattie kan inte ble mer än fattie

den fattie vänne se allti illa.

den fattie har allri vett te akta se

den som å fatti å allti välmente.

den som å fatti å allri illavüen

ska en grunna på å ja hjälps så far en gåte en

den som å rik han ret inti hundant de å åva fattie,

den som å rik förla se inte på va den fattie lier.

den som å rik förla se inte på hur de å va fattie.

Då full i go jor.

den som dricker ur fatet, han kommer i halst

? Den som dricker ur spannan, han trella säket på klammen

de ble en burjen halv, han dricke så mochte han far å tillt ette

den som ger å givet, han far åtta hemmelrikhet

den hon går studemellen som Pisar (Pisan var en gl. boj

Den som går i borgin han går i sorjen

den son ha möct å mun, han bitti var å sätta tro te

" " " " " han har allti ort samvete.

Den han har smenype. (kan te varmt)

Kunn företeten!

då heter Nosa se före !

M. 9298:83en är = ett stycke av en åder som löpte ut
från den anden

Den to se för bres an, så han ble hängnes/pinpat
Den som flyge för höjt, han slös allt! Corten
Den som inte vell vännas, han få ingenting i denna värld.
Den som inte vell se väl ej äl, han unna inte sin nästa nöjd
Den som inte ä nöjd med de lilla, blir inte nöjd med de sista
Den som inte ä nöjd med smöret ha ä inte nöjd med lasen.
? Den som inte ä nöjd med va han få, han få lära se ä ble sulten.
Den som inte ä nöjd med va han få, han få fisut.

Den som ä allehanda kär, då ä allt skitaskär.
Lång sätta turen ä leva ä Stryk så länge en läre.

Den som mycke läre, far mörke till i tanka
Den som har namnet för gods gagnet.
Den som ska möet baka, ble ofta mymöllöse
han få äte mällan med sarken

M. 9298:84.

83

BOSE

Torsta me, ja få lövén opp, dejen ga på golvet.

Den som försöker ta äran å sin nästa han får spåla stå i
stekhet

En ann-gångs kaka baka så callan.

Den som vänta livet ur sin nästa, han ble råd för fete.
de blir drifft injöt å sna på. (samma betydelse)

När matren ble växer, ä föret dött.

Du går å piatun för de grönar, du grunna vat på å ble ryktat
Den som skräcka åt sin nästa, han å storsta varret spålo

En gubbe. Hinskin. När p-stan si fråwa ja late efter koen i baset
mycke korakt. men när de ble gjort will ja inte ge klaven.

Eti Kexås) ~~bacade~~ När p ~~clod~~ så han en stäng med kaka
Lille trass etter kaka i taket, men den de ra gjort
så han inte agn.

Den som spottar i kålen ja spåla åta ur han
Den som skiter i örtskat ja spåla dracka ur'at.

den som vill va mā nā honingen glechas
 han sha va ma nā brāa sterkas
 den som ā var māas ^(= ble me nem somby) kisseracka, han fāi skam te lōn.
 Den som åte som ett kriaturs, han fāi gevälla som en humm
 Den som åte som en ulv, han fāi slita som en vārj.
 De vise hōusen vārper orke i nässlena
 Den hōuan som vell vāipa valle | tjanā inte att vaktta
^(= valrimmen) ble ingen ^(= vāstā mā)
 dō i sällan tråskoposten kan hälla till
 dā i vāt kommet från tråskoposten (agt tonit)
~~Det~~ mer en styrke katten te iksknae blir han
 Te mer en ger hunnen, te nāsevisare blii han
 En bakkäste slāpa åker allti i dreckat,
 (fordon pī stenkornis) (. att; branta backan)

(bakkulen sätter på slāpan så det släpade ner
 pī branta backar och gav lastet bakhökt då
 det var utpī backen.)

(om nāgn) Usch va du å bakkässt.

En fāi lōn ette som en gō.

En gång å ingen gång, twā ginge å næst, å treje
 gång å syn.

En gång å ingen vane.

En sulten māwe | hälle allti te gōe me va lan fā
 sätte allti vānde pā maten.

Har en ti å ty å kōst, kan en gōva en vell
 fasta into gōra allt pī ro shult
 de å inte vānt å

Se ã inte vart a sella pâ lusen men en flâ quites
 Han sâ snâl si han nans ruto slappa en
 pis i molvâr utan i mevâr dâ han ejâle
 pî nölla â'an.
 Han â sâ snâl si han sett pâ lusen men han
 flâ quites.

Han â sâ snâl si de skrîbe fâr han skete.
 stryk de â en leea byk.

Sidant lader sha sin suôja ha.
 (om uppt. helaen.) ^{helaen} (stryk a orksa en höningsmörgas
 stryk.) de â inte vart a straffa kocken pî soppanne.
 jî fler korkha jâk sâme soppa
 (du gue.) ja seen ette saja â lîne ette logn
 Söij inti pî mors mus en lange far leve.

behovar
 En stog inti söja frô den dan en inti ha sitt.
 En vet va en har mer en vet inti va en kan fâ
 den som ha möet vell ha mer.
 dâ â en avnandsjukstâl, han unne inti sin nasta nöting
 utan han fâ hälter ejâle.

~~Att~~ Varket } prisar mästaren.

~~trubet~~ Fisjâng gâ lacer möet ont.

~~Vârdsheten~~ bedrar visheten

En sha ^{allti} ta se pî dâ en inti tûger te â stâ ut me
 Fallidomen â inti go â dölpâ.

Staten ska prisas om skona oka brinnas mä bâst
 Ska en lara se noet, sha en lara se fullkommet, sin kan en
 den som flängl han gâ allti illa.
 Sâmonjlit â gâna bâ fort â val

Fresta sin næsta, dā a synum men a gōra var man iett
Att byta te a ingen kam. ^{dā a ingen synum.}

Fragan a fri nār hon a ærl

Fär en klave, så fri en allt ko.

Fär en bo, så fär en val so (S.S.S. Knutn)

Den hon a som en so nār de a sonda.

Då ~~tuast~~, dā a som de vore vandaslag frj jānnan
Den som går körkegranne han ja giv vandasamme.

Snia sār a fatta vānne she en allri fēakta
^{dā a skam a bin}
dā a lite ven dā a välvant.

För möcke a fri lite skämmer allt

Lagom a bāst men han a sā settan hemma.

Lagom a döe, han legge på Sletta li. ~~Frast~~

Förveten a döe, men han leve ~~ost~~ an, frista ja.

(var barn, och vitt namn.)

Sulsten a döe.

Gamla katte lapa orksa mjölk.

Gamla hōne lagge orksa upp.

Gamla boska ha stela ben.

Grott Ull ^{a inte väg å} gōmma, dā ble mull
men hin dā ble gull.

Gull a vara mull, annat a di me selve.

Om gullet a allri sā röd sā gār bröet före.

Den som gōmme, han har, men den som glömmme han
kōmme allri vinstas.

Hur han ingen som Mete se, så har han ingen som hatar se.

Hur en ingen a trasta mā si fri en va ifre.

Hur en ingen a prata mā si ble tien lange

Hur en ingen a sto se ve, så faller hela räcket

Hit å dit ðe allt rohit, hem å bord å lika längt
 Herra i hundra stänge allri dörer alle se.
 Den som äke i karet han stänge allri let alle se men
 Tacka vét ji den sna komme å gå, han ha vét å stänga
 Hemmelighet å inti för var mans dör
 Hunden känner allt va dā lukta
 Husbondens öga på drängen vaken.
 Var å en töke se klohart å var å en töke båst om sett.
 Var å en vell akta sin rö
 Var å en vell akta se.
 En å som en å hållen te.
 Stor i sinnet å liten i minnet
 Stor i oren i liten påjoren
 Stor i tron å liten i von.

I brist på annat tar en bröflecke i jäm
 I brist på brö åter en väpple
 I brist på brö åte lappan limpa
 I brist på annat åter en välling, annat data gröt.
 Vila, du få en ^{vänta mā te} ~~vara~~ var en ble döe.
 I nöden prövar man vänner.
 Intillningssjukdom å den farligsta sjukdom som finns.
 Då å båst å dra på mén en å våt å vän.
 Ju fler barn ^{har} ji större lycka.
 Den han ^{har} ja kyrkliga te sett kora. (om en med man)

ju fler korkar ji sammme sätta
 Om de inte å större än vetaresvärts, så å de van å ta reda
 Den han å inte större än en näve gröt.

Knepen i mänga, bär en förlä se på å bunka dom.
 Kröpp förlänar, å kröpp förlänar
 Själv gora i själv ha.
 När en q ha gjort' at själv sätter en vell ha' at ^{en} q har en
 Lite felat å snart helat. ^{en} q har en
 Lite brutet å snart frälatet.
 Lite kan räcka länge men moet kan orkta tryta fö
 de star te å tornma en sjö.
 Liten borta läng väg i tystt väg.
 Liten borta gör vägen ligg.
 En late diang bär se föri spräng an han gis två gäng.
 Samme kan en få an ett par spruckna träsko.
 Han har en rost te å skala postale mä.

Da late som te å skramla på en sprucken träsko.
 Mänskan spår men Gud rår.
 Den spa som di blinne slöss.
 Spa da å te å hogga iväret.
 För spa åtta qå.
 ja åte me inte mer än mattle. ^(om de tunga)
 fet å van å öta lite å ligga seatt
 Mattli pölsa smaka båst.
 Mänga kan hjälpa en, men en kan inte hjälpa mänga.
 Di som han makten förmås å göra moet men den
 fättie starkara han förmås rioga.
 (om de luktta flask) Jaha, här stekte di flask, å di fättie få osen
 Nappa de inte på de eva stället, si tar de väl på de
 de å inte vänt å ge ce över om en inte får napp i första en slänge ut med ^{andra}
 de å inte vänt å phossa på van krok en si.

Nya kvarsta sopra allt ^{rent} / vär.

Häget på Nöret på nöet å inte för sönrt
Då å inte allt en sha ha nötta å.

Alla vell åka men ingen vell slappa te märran
När hattan nyse, så ble de ovär.

Katten vänta ovär. Han då! fö han vännen allt röven mot vinnen.
Den han å son motvärskäring. (tvärtintop alltug)

Drängen går inte längre än bonnen å mā -

När sanningen kommer fram sibler de fel i protoköllet

Sanningen för en veta å barn i dimborna.

När sanningen kommer fram så komme löjpen på skam.

När sanningen kommer fram så för en veta vem som stod sterkt.

När Törpan komme te valde sätta bonnen flotta.

När svinen bär prinsa i mun då ble de ovär.

Tjyva stjäl ifrå tjyva allt va tjyva äjer å has.

När tjyva böja i tråta då för en veta sanningen

Då å allt tojtit för den tojtie

Hur fett fläsket å så å de allt nöden som gnälle.

Ort sha frödiva ont.

De goa görs men de onna å.

Gullet bedrar många

Rikt sha rikt ha.

Den son å rihe si åtte möet å då fö löve väja jämt

Självt å go diång.

Skogen å fatti mans tröja.

Små smule å orkså brö.

En liten kan göra möet men en stor vänne se om.

Sma' kalva växer ork.

Sma' barn han orkså sätta

som en klast så är en härd

Lopra fört rent i din egen dör innan du börja röta ve annars

de gör infektionen här möet en far till vara hunden så ha si mot

de gör ingenting här möet infäbia, bara en slappe å lia förförtiler

Bördan å latt vara en få gäddar vell māna.

De är gött me då som går åt.

Stora or är fett fläck så som å tigga å inte få

pastuar. inte i halsen.

å som te å så är inte få.

Skäppa så är skäppa få.

Sänt där ska sän smörja ha.

Ha han inte satt at nöt gött har han inte nöt gött ä förra
de är större skepp som ha vält än en skuldebölla
de ha vält större skep än då.

Om en skecha en so te Rom så är han so lika val nä

Många huen, många cirne, så bounen nä han välte mā

de är många huen å många cirne.

Den eve töke om moern å den andre om dottern å därmā ed

så är de är så sha de ble å så ha de allti varat

så, då gör di om våren.

Nu to du i en bakhof.

Aha fe du en bakhof å dra i.

Ta alltej pi bessmanskeken, då är odrygt

Att barn gefte se, då bär se inte, di ha gjort fastän

Te å slas me småherr, {da hämmig i ga

{da är lant bort.

Tu å gwälta barn i kreatur, oc quis bain te fölur
 För å ingen tyg antiope de å folk eller jå.
 Gwälta föra, då för en inger flöt på myfölkem.
 Kon hon mjölka genom tannen.
 Spranga för annra kean en göra te en ble [utfattie]
 Tacken herre, tocken dräng [näken]
 Två stora jå åtate rum; en pôse
 De gi unnerlia te, Gu shapa inti fier an han försje
 Angdon i fvisdom följs inti åt
 Allerdom
 De åt åt vât å vânja se ve va on åtke kan dælla reñ
 De åt bâst å slo på den viggen som går.
(Da Eksanna var han processade)

Vai herre åt åt rålös.
 Slâkten åt allti vârt.
 Åt en liten gnista kan ble en stor ell.
 Då åt åt fett åt hâmta. (de åt åt mothe igen)
 Då åt åt vât å gwälta bi nân en har åt åt har.
 En fai lôv åt åt vâr en har, så fai en gwälta nân en åt åt har.
(Åtter en se matte så slæka han se åt åt matte.)
 Går han åt i de, så går de val an te åt göra om'en, sa kâringen om kâring
 Ta'at i næven, de går an åt åt på vägen.
 De går val över, sa kâringen då hon lade vârk i tânnerna
 De går val om, sa kâringen när hon fr barn.
(om nogt svart) De åt varre an barna -
 du legge åt vârnne de som ~~a~~ du lade fâtt barnlyngna.

Slut, Lapin betyder anda. (när ngt tryter)

De går fort te å ble lusie men de å värre å ble renigen
de går fort å tåna se öppa bara de står se.

De å inte svarat å skräva brea remma å unras läser
De går fort å se, åt men de å värre å görat

Å slå å prata å ingen kons, de kan van som halst men
te å ta tak å görat då vell se, bitt mer.

De här ger inte brö, sa bonnen när han trask på kosten

/ De här de går inte å fot harske, sa brunen när han ta te yren

/ De kan väl inte hålla te evi te helle se pojken när han
res sanner sin ^{ettga} frist gång han häderna

Den arane komme si fort som den rasaande

/ De rör me inte, sa häringen när hon bet. flask

/ De va i market, sa gubben när han lä hinscas gäsgyan i wo

de töckna väl när de ha vatt en stuan, så häringen när harkkots gröt
battna - pröver inte den vidjan ut sej utan bara faller ihop
ja begriper inte mordant dä å iås för mycket battsa inte.

En susp i flaskan, han kan göra roet. (hjälp)

de allri van locka utan de å von oläcka mi.

De å ingen säkerhet här i stan, så bonnen när han fekk en ^{örfil}

De å inte vart å va si kinken, så bonnen när han fick en stopper
nät i läret.

Gumman hade stoppat hans lummboes o glömt hon
stoppsnälen å sa på krallen sa gubben te häringen
att hon skulle tillta för de va bestämt en skäv
som hade skavet honom på läret. Gntrosta med hela
stoppsnälen sett i läret nu är jag bollte böerna i
affles. Gubben hette Sven deijer och bodde Åbo i Slättbys
torvamlin. Han reste väst te Amerika sen.

Då långt te skogen, sa den som taptte baktälken.
 Då å gott å ble å mäon, sa tiggarn när han taptte pôsen
 / Ne gör de ingenting, de är värt fö kosa, hon komme te å ha på de

T. ^{söke} Toppkörst när han gick å tigga de.

T. va ^{söke} malare, Slättbärs förmal. brukade på vintern

tigga hö fr̄ sin ko. Svarade så när han ble nekad.

De å sham å inte va nöjde när en har' et bra, en kan
 daska i den ene ^{fjärtat} näven ^å skit, den andre, sa ja
 / Då som å folk så å de, sa käringen när hon hade ^{du si veden du här mått}
^{full me tallare} tallar
 där getan å brunnen, där gräve hon.

En gunna som hette Lotta på Gravapå (i Fryle eller
 Voxtorp). där brukade tallare ta in. där hon di grytan
 fulla å flask. di åt å Lotta feck åta mä. När di vells
 lanna gryta. Vi ä ena folk, vi döppa i en gryta å

ate i ett fat, sa Lotta.

Ett dålit präntemare å de patienta de finns åja
 men ett bra präntemare å gull vart.

Den hon å sa usel si hon å inte var å hålla tak över.

/ Da va ^{aura bulla} ~~ansatt~~, en bakarn när han sked på gresslan.

De ska väl ble bra me då om jö far leva å ha halsan.

För mörke å för lite skämmer allt

då å sa days å be Gud om hjälps när en å kommen. Jala
 Hittsha du hon smärt de gai, Sa Shaa när han höll kärja

De va ynkligit, sa quibben, när käringen högsade i gđn

Gu late de ble vachet var, sa gästabudspolhet när di skulle

Gu nände di stackarana ^{rikalas} som vettet fela på, di jö alltī

de å bätta å tas te skae ån te skan, si käringen när hon
 var hem saltet (som hon lant)

de à gott à fä hjälps, nás röen slas över dörön
nás en betkova
Hare så hare, sa käringen slo kervet i fjärdynan
~~Hette~~ ^{Ira ira} sa bonnen när han körde me en ko
Sätta en rova (nás man slas om kult. halka)

Lajg, (lagg) --- ~~bönn~~ ^{stora}

ja slo en lajj ur röven (nás man halka kult.)

~~Det~~ Då à snart te å fälla å ingenting detta

Va ~~hette~~ ^{hette} du åtta / där? (om ngn förl)

de va satt då je tankte. (om ngn nyper)

Prost (ibetont)

Om ngn hörkar så talas ngn om den

För di en blåta på turban — ngn biver på den.
då de åskar : Gofar köre

Ut hjärtlit skratt frilänge livet.

Ja, kitat lutas de, sa bonnen när han gick in på krogen.

Blae välling, sur sell, ^{Ta fallen på hästen, se vittna om hem} valjhuvanar kom hem (säjer valjuklaren)

När ska han in, säjer klockan.

de à för betta å st. öpp sa käringe när hon sätvet
Lika barn leka bort.

Hö ärli en å, si å de omöglit å già ärli ur en kwärm

Nu ble de jämna släj, sa bonnen när han treträsk.

När di tre tröskan säjer de: fättas en, fättas en

fyr " " " : jämna kara jämna kara

Nu à de gjort, sa prästen när han priswore se

bo = om ngt à sktet à fö smalt å de lagg i et obje.
sätte på en boning. Han badde. Han har bost.

/ Ja nu ska ja bo de, sakaringen när han kände huvudvärts-
ja ska vota de för gammal ost. M. 9298:127.

/ Ja nu guskelor, han är fätt min syn egen, sa drängen
när han sag Vagnsnäs (ly: Möheda socken)
igenom ostaskivian.

V. ska inte trampa varann på liktornen.

/ Nu är du i fallan, sa katten när han lade tatt röttan
(Va då bra kallas?) fr öpp, taket.

/ Trump i rutes sa drängen när han slo öpp sparsess

/ God chapter ingen rättvisa, sa spjötarna när han tullade me drapp

/ Sams, sörken! sa pojken te mor sin när han fe pisk.

Fint ska de va, sa få de korta va de rill

/ Köt ska de va, när svärlkataren à borta, sa bonnen

Tien à inne, sa bonnen när han sadde korn vo mettormerstei

M. 9298:108.

113

Skänningen sådde korn när veckena va slut, à då ble
lika bra men där ble inga äjs

När glasen klöga då fä fö alla brått à springa

Då à skita kallas där inga glas går i kras

À de vax då? sa sheaddan när han bekade træen

An kan hon ta se, sa bonnen när korn räckte på se huse à
spel nu à så gott som fara gó

Maj vät och hall fyller bordens lada all

De à den största välsignelse à ge en hongrie stackare en lit
Brändt barn skyr elden.

Böja me en signal à tökta me en silver skål
De à ingen nissa må dan på kostana

(Si skulle gömma allt va di hade på kostana te långt vänta
De blir därför kallas när de à fö många gäste.

Då en gō i kāta, så en allti ängra
 Den jeans fler broketa hurna än piastens
 De ble allt te mätes när de blev gjort å bli de inte då
 Vä vi här, så ha vi ihop å nä de ble sluttat sätta in dela.
 De går bakt å prova en van i nöden.
 Nu är de kvällen i nu går pojkarolen upp (maren)
 Då är de samma va en gō, bara en få dagar kvar till fullt
 De är farslit tist nära alla tia.
 De är för sent å ängra se när shaverne settet i röre
 De är inte gott i lugga en fotbollsall
 Då är inte gott i hälla då en inte har i hännene
 Då är inte gott ta dars som inte är nöt å ta.
 De är inte värt å göra van en kan.

Då är värt å va geft å intet ha man knutna.
 Den en ålskar den ära en.
 Den ska hålla tygelen som märren äje.
 Den smak karlet ha fått, den på de behålla
 Den som har å vell ge, han är inte snål.
 Då är inte gott å gl, närs en inte har å gl.
 Den som inte har näntig å gōra, han ska tåse.
 Den som inte lyder far å mor, han får lyda trummor å kalvskinn
 Den som kommer fört te hvarmen far fört malef
 Gårboa byte sällan hästa (omgåttsmål os.)
 Den som lägger sin röta i blöt förras gjöromal, han
 Den som leta efter bekämpen, han hette dom allt
 (förra allti förr) (tök - besvärlighet)
 Den vänta inte förtage som vänta ette en goe dave.

De båkas brö i fler stuer än i en.

Si smä tijvarna tar di, men stortijvarna pågå
Tess batte en mena, ju större sham har en.

Lejfe portare en åker, ju portare vell en.

De å båst å kora lanoft, så armer må å si se ikring
Te mer en röre i skiten, te varre tukta han,
ju mer en blås; ellen ju varre brenne de.

Doktorn gör ofta båst nötta, när barnet å dött

~~Doktora~~ hänge på gängjärn å de å inte förljuset för man åja ^{igömen} den

Döranne å jorda ~~te~~ å gå igömen

En füning höra detta också ett korn

En alöcke kan ingen hjälpa men två olöcke komme på sham

De å sällan de sluta ne en olöcke, utan de komme en ny
ätter.

Ja åter allt va ja få utofluer i käl.

En flua i käl då do en inte å.

Attelack | attelack på masken, då va samre öl som gjordes
efter de andra sen kraften dragnets ut till det
bättre ölet

Laka | låta masken stå föri att ta attelack. viggja.

Elände på elände.

En tok bli allti klok.

En på löve laia se keypa innan en kan gå

En må lika bra den dan mor baka som den dan

En kan inte göra portare ^{nu ingen kaka har} än en hinne

En behöva inte gå länges än te se syfto

På se själv känne en annan

En si inte sin næsta langer om te tannene
 De à inti vart à salja huen föra om byrnen ble fälde
 De passa inti te à ta boken te trädgårdsmästare för dä ble vart
 De à inti så nötl om en palt: slaktetien
 Där nöet gött roces, där nöet gött spelles
 En ska vänta munnen etter matsäcken à ^{törven} ~~ändan~~ åtta
 En ska smia mein järnet à vänt
 De à inti à vart à tro att va folk seer fö de mesta
 Den son väger à, han äte kål.
 Den son åter va han få, han fü allti nöen rå.
 Fällimans barn fai allti bo trängt
 För or à så gött som bå skrevet à ting fört
 Ett or i friväg, då gäller vad fö domare à preist.

För va de 25 hispanne te skeppunnet men nu à de inti
 För va de 7 timme på natten nu à de dubbelt så
 Smörgåsarebänk à inti slut an (or en drang ^{inti} mäcta)
 Nu à de bra tiden du à komma te bläggpet an.
 De à ingen sham à försöka, om de lyckas
 En ska inti ge mä den eaa näven à ta igen mä den andra
~~de~~ Gu hälps oos te annen sen ta storagatan ve
 Nu à de slut mä ~~jötan~~ häljen, nu tar söckna ve.
 Gu she lov fö mat à åtta, (åtta = savel, afterrikt)
 nu fö de annra snart komma åtta.
 ja mä sat gött fast ja han si lite, di mä inti bätte
 Smia barn à smia behövme, Stora barn à stora behövme
 Oäkta à köket giva gön basta lörban
 Däkta barn à allti kwecka å valshapsada

sha ^{blef}
 De tonas för allt nöt broket nöt i kullen.
 Va gō en inte för pängars skull
 För en sup kan en få möet gjort i en som sätte varde
 Shäl min hals de å ingen batte ja unnen ^{på tan}.
 Nu å han där ge lat en inte gōn ^{pecken} åt illa, sa pris om
 Var sha eleven va utan på höllan
 Var sha wespen va utan i gryten
 (Shäl) Taek för shälen om hon trappa me ^{taek ^{vell rå}}
 En å så gott som en öpit men ^{taek ^{vell rå}} en i van stöveln
 Han sänkes mer, han syns ej mer han blandas bland de andre
 Högmod förfall
 Ingen född lärde
~~utan~~ Ingen rök utan de ha vatt värmé åtta.

Ingen bror - spel.
 Ingen å biskare än att han nöen gång kan bleskylla
 Ingen å likare ^{utan} att han nöen gång fela.
 Ingen skar ^{de} å skedde.
 Nånn Korhan sha va mett i byn. (di sha ha tva behovat alla)
 De å inte vart å va mändasgeern för dä ble en fördästheten
 De å inte vart ^(givit) å va sa hästie, dan å spræ ån. (tidigare inte råd
 Söndasarbete å hela veckans fördärs
 En söndaspägare för ga hela veckan å inte få.
 Den som sha ha råvrens skinn han fö betala't anten
 Den han vell ha festkarna men han vell inte blöte se om ^{fört} ^{ella sinn}
 Vis keare straffa inte härare än en han stå ut nö'at ^{föttene}
 Den keare alskan den ager han

Den starkam sät som han hade sät opp vadat p' räva
Den starkam är en benie så de är fält i givnar an för di skäckan
Den starkan sät så slappe ut så han stå intet förlåst.

Bevare oss val förlåt ble geste me en sådan benjet

Bevare oss val förlåt komma på en sådan förlåt en löve ha
(om en förlåt) en cellationne på ryggen te flöre (flöte)

Bevare oss val förlåt komma på en sådan förlåt en vinkel förlåt
en ladda

Många huen, många crunen, men där är att som ha samma
crun som ja, sa bonven var hans lass me kälhusen
välte är ett rullade mot kroddoren.

De finns inte starkare än fruntimmer förlåt de orka bärna

En skrine hon löpe förlåt som hattat
hur törd som hattat

En skrine dä tol intet förlåt böxene örs förlåt hon ble
me åt men en tjörk förlåt tol sät hon på.

föres de sät möct som de talades om så vore de en onge i varulude
den hon barna var loida är jör intet antan ligge & kna ihop
För förlåt en kappe horn ska ja barna förlåt hele byn, sa rylanders Anna
Nu ha du förlåt din förlåt trissen, nu förlåt du legga förlåt kullen i skytta tanner.

Se ä besönnelit, hur illavurva di är en vänne di se atta ända
ja du ska ha tank, i jult förlåt schalle röka förlåt i näha, si kara lat

ja fruntimmer förlåt vart förlåt se efter förlåt förlåt halve förlåt
me intet slappra ända.
(Twi vare förlåt förlåt.) förlåt se efter förlåt förlåt halve förlåt
å senta di so möchte di förlåt.

de vell intet! du vell sorn en stor, förlåt du intet di dö den.

förlåt du ha knytt sörjabaum om'an (intet förlåt barn utan
slawen van sluttad)

förlåt du ha hängt opp slaperi nu?

Nu är di ute förlåt loana är ringe me Halmsta klocke
daga - halmpiske

Ja å tjwanger i gefta me si ja ha lile i ta prime, en kāring
 "som inte hade hât tärke.
 sja ja en sängvarmaste un
 När en ger den celle stakan en lit sängkammare dianre å vell ha lile
 nät de ble kollt.
 När en å stan se sha en riva ver gawla has å bygga opp up
 ä nät en å utan föa sha en ställa te fakta frå dä ble de allti mör
 Den som da mōnna dä körja han fä stora förringe.
 När de å bra sha en veltat
 När de å nöck gōs de inte gnüllat. (järra si)
 Olocka dä ingentij å önska sin nästa frå de han ven om
 Forte veches fökhåt = fökhåt gōs kvinnor i grosser.
 Rö intet ve me, frå dä ble de fel på lytet.
 Grina du åt me, så grina du intet åt min dumbon
 Den som grina åt annan, han å storsta narret ejås

Va å de åt de, du komme å grina som en colvāj
 Om en ger dam ett slarv så begär di dr tie.
 Hon va så go som en gärappjäring i Strömett (se di om
 en tigrehårig Bekamaja på Planen under Ferbergs gär som
 tigde så hon hade allt överpröjt).
 Om en stoppa det snuskorn i halen på ormen så spricker han
 Di se allti felen på anna, men inte på se ejås.
 Om bytte förringer, så kāringen nät drängen lä hos sin matmor
 Dnt knut förgas intet latt
 Dnt goss förgas intet latt
 Haka granna dä ble en intet å me
~~Dnt~~ När en få ost å bis å bränvin, dä å de jöt.
 Den som komme i Frohens klo, han ^{Kornme} slapp inte
 talvens shaanslös däriprå

En förra allt där en sime ett öjn
 Då ja va te domen smälle. Skäne.
 Då står te domen faller i Rom
 En se allti vanta i kör te kvarn te en har
 sista biten i näven / te en har sista hakan på
 bort / för då ble en allti brölob.
 Skomakare ble ve din lät, då passade batt.
 Skratta båst som skratta, sitt.
 Skapet står bra där de står.
 Den ^{där} val koha, han val åte, så patron på ^öhs to
 (Förlit var om å varskete ...) ^{göt i sén}
 Då är en dälie husmo, som inte komme i din kår ^{göt i sén} ^{fort om året}
 Hon spenne hucihar å förlingalås.
 De blev som hucihar å förlingalås.

Stryk där en snö i bed.
 Morronglans i häringadans vara sälli dagen ^{tallan}
 Mulen moron gön en klare da.
 De som faller i snö går bort i tö
 En oba inte valta bi när en har å när en inte har
 En she åta nä en har å valta när en inte har
 De å inte vart å va bi fättis å fångerrassen.
 Syngas för saga ~~söva~~ ^(förra inget råd)
 Då var synj för savora
 Så går de te i kri, den som å hemma så blir en pris.
 Då hände, i våra lända att en häring dö i fan tåna.

M. 9298:123.

128 8000

De va en styr snekkare på en hurregas,
o när han skulle dämpan så gick han to herremannen
å ca att nu kunne de ~~da~~ tid på att han gick
å att han fick betalt. Ja, sa herremansen, ja
ha tankt att ~~ja skulle~~ ha så'ell s' möcke å de
tebaka på maten men ~~ja~~ tankhe vi ble kivett.
ja, de gai ja in på, men på de villkor att ~~ja~~
satte med sigill på allt vi ju har gjort.
ja, de gai ja in på ta herremannen. då splog
micham efter sin yxa o den hög han i den
finaste byrån. Häll, sa herremansen, sådans
sigill vill ~~ja~~ vete ha, ja betala va de kostar
och så fick han mer än va som ursprungligen
va tankt.

M. 9298:124.123

En gesåk till Hinsekin till Lagman Leuke o
gode om han behördé ngt. smithei. ja vet inte om di inte
skulle va en svinko. Sha de vara de där. ja o han gjö försöka
di sha ja bi å pi ett rum som gjö han laga om de medan
iñ gör den o virke till den. De fikt han. Så drojde
de litet innan den ble färdig. Nej men de she ble med
de fikt, de sha nog näg lagman fö besked. Om
en tid en ca han "Kor å den fikt" om han vill
sedan. Tryckte på en knapp då kom en ss
med 13 smägjura fram. Om er slund si tryckte
han på en knapp o då gick son o grisarna tebaka.
Lagman ble alldelös föbluffad. Lagman hade den där
hon på sitt rum så långt han kunde. Sen va gesällen
där länge o gjorde en fin drosho me surapel i celene

stepta
i en smedstalg. Rattam skulle hylla bröderna
till balgen men de kunde han inte bra. "Fäll
ner armbågen på rubanken annars
synter du andan, sa gesäljen. Då sa rattam
O heire Gud av en så Axel Dahl manha!
då to gesäljen rubanken, kastade ut rattam.

Ett par böner satt på Väinämöns gästgivargård
o då var det en bonne som drog att han skulle
skita; Länkharna (lagnan Länthen). Han
gick in i trögsalen där domaren satt. Han gick
o tittade överallt under bord o bänkar. Va går
du o tittar efter, sa Lagnanner. Jo jag hade

en pris med noga tankar o men ja skiltes
i tankarna o därmed gick han ut.

Du skrämmme me inte längre än ju vell
Ingen kleppa me utan sax
Så ska de si ut i en bonumättack mā pannbaka övangu
då a tu ta + ~~de~~^{sor} jeans i lagga där de behöfs
En fäldor å åta då en los å sjunga de en kan.
Telyuden tyvänt å altti förmådd
Te fullit gā tyven.

Tid a pröjan
Du gråte me torra öjen å väte röv
o de å inte farit, han bara gringrater

M.9298:127. 132 8888
Va gråte du jo, antingen å de otter elle gläjstan?
Antingen gråter du i gläje ella, goj
Toreta Käringe å de inte ont om i bygden
I Tomma sat å höla vänka, jeans inte moet å hanta
Slecka i skeen innan du lägger den på boret alla sei
de ut som om en gris hade åtel måna.
Tacka vell ja komma te ett gästabudsbors förr å väder
då kunnar en fåt lite, se, sön en händo åt. Men
nu så få en seta där å titta å di springe å ramla
med postlåinstallreks å där ble en inte mått å.
Den hon ha allt en redie pilidora hon å så beemnde.
(Å de en me hiter mun) Den där å de allt trängt om saliketen.
Här troja de va trängt om saliketen, sa bonnen när han kom
högham o vänken va full.

SE 133 M.9298:128.
Trät ingå vcosa, knäpp opp knappen, dra ut paken å penna
Leda gevva på höjpet som katten ve skäpet.
Innödens ti kan en gå mā träben.
Trägen vinnes
Ulvens bite inte ve hiet
Ur hänn å i munne
Förslawet å gött varu de kan slö in.
Ensha allri be Gud om då son å omöglit. Väit huru hör inga bagget
Te fortare en åke tess för komme en fram
Te fortare en springe tess förr å en se målet
Av dygåvlaägg blir inga duvoroga.
Nu väl en gosar så finns de allti nöjt hoar.
Äpplet faller inte långt, från träet

De passa inte att ett barn här en gammal märkska
Ögat vell min buken tol.

Värtet prisa mästaren.

Mjö mä'na, sa qubben när kärige ramlade i brunnen
Mjö mä den å alle mä fler. (när var gitt in)

Allting har en övergång.

Allting i sin ordning är personlighet på boret.
(van med hattvärk)

Han lofde de shall ble bättre men de ble allt sämre å varre, sa kalle
Nu hette ja ägget som Mackalelle ~~värt~~^{värt}.

De blets vät ja blev de inte nöttit åt me så ble de vät
De blev vät nöttit nötengång.

Hu va de bläck kallt, sa bonnen när han satt i spisen
o brända opp ol

Yrah va de å kallt, sa bonnen när han satt i spisen med törjan
på se

(innan)

De feck de sa Håken för han wesrade märren

Då å te å si se före innan en stekte figrana : ellen.

Då å te å si se före, sa bonnen när han la se på järnkatten

Kall, de går fört, sa bonnen när de skrämt mä'an.

(börja ut i skrypte på rödeller åta en under var ann
och senar å.)

De går som rånna fest.

du få ja dit di sätte hummashit i längtrava

Kan du räkna hur många hummashit de går på en ship

de går vid kan, sa flickan när hon jorde me lalgondisen

Då ska nu te varning fördianre, sa bonnen när han läste

in sin dräng i källan

Då svör, men de svörer gott sa kärige när hon shars ei klocke

~~#~~ ja å inte kalvad i skorven å slängade hem.

(närläktaren)
ja å inte förs (då och då) förs inte.

de à ingenting annat à vanta fö)

136 M. 9298:131.

De à årsens tid, sa grumman

De va en annan ^{tajbe} ^{tur} femma, sa bounen när han skrev en spira.

De va en ^{tajb} ^{lock} blocka. (-det lyckades)

De va lögn, sa häringen när hon hade putt.

De va nummer ett te flaska (en prins från Kina)

De va skont, sa Gustava om körsen

Si sā därjagat ~~sie~~ Fia i Åbyg, när d' to kusin påna.

De va val i hem ifå de dagia helvetet, sa gubben när han hade begifft ^{en gramma}

De à bort i tia, sa pojken som talte om allt va han hörde.

Men ja kan tia ja si kirkesärdens pojke, Birkeskult när han
hade telt om allt va un kans hade gjort men kirkewärda
va hale vatt borte.

De à de samma va en gör bara din gis à mälen fäss.

De à de samma föj föj skulle ända ner, sa platslagen när han
anmäldes ner förtakat à brunt benet ^{as} sej

M. 9298:132.

137

De à de mäta em gis nu, sa Kalle Knuse var skittrist braun

När ju har lövlät i älle där, så à hövelen min, sa Kad i Hefjan.

De à ett pikkjöra, sa kvartmakaren.

De à fivitskt à spjärna emot udden.

De à kallt i sängen, sa gärdstenen var en li, vattenpolen

Ajvett, shön nöje, sa prövryttan när han tappte kadungen i pipan

De à lite som gör et, sa häringen när hon fick pojken

Denna gången slumpade de te, sa bounen när soen grisade

Den nöt gött han, han nöt got spelle, sa häringen.

Den som vore så lockli som gohen så en sluppe à gala, sa klockhan

Akk den som hade vatt flaska, sa pian, ^{när han stö i ejdor} ~~när han~~ va gett å je si svaga son

Där va di i välsgrade ve woj, ja je i bagge anna, sa häringen

De à bort i skura: ^{när hon ge å tiggrde} var en dosa.

Stort knive i hte vett. Litet knive i mörke vett.

Trettiett, trettiett, säger de när en hallo här spröge.

Fattig är ju å alla dina vatt, men detta ha ja allt välha haft et sa
kärleksfullt vän hon torhade hänsynen av bordet förtillat

De va nu hänt, berättade Kajsa Maja. Hon va från Hjelmer
sy i Höckelt (Höckelhult). Hon gift sig med en som va holt
i Marbiaten, ^{Johan} Peterson, i Slättbyggen. Hon va närogrund.
Så hade de skomakare i hon skulle duka bordet. Så
hade hon satt fram en nybarnas smörbit, oskönder, på
bordet. Si gick hon efter potatis i när hon hade satt
fram potatisfalen så slo hon te smörbeten i si: Giv
oni inte å bordet din kattfan så ska ja ge de. Sa fick
hon ju lov å plaska opp runt borden fram de lottar gata

vett å blaza i den hte. Men di yttre just inte vän
shanda på den.

För möst å för hte skämmer allt, sa bonner när di
Vår vase han å sten ifrån kalla'n försädes man.

Vår dräse ha fått ta en flicka på cykeln (på cykeln)

Giv åkt, sa köprallen när han satt å hest.

Hunden på Viktor, han å varre är ju, sa Patrik när han va så
(dina smepojka å fulla; di bodde i Röjan vid Os bruk.)

Hjälps oss Gun, sa kärleksfullt vän hon myjhade katten.

Gun givde att väret vänne se om ters ja ha hem, så kärleken son
de giv om försädes man ^{stodde rötterna i motvär}

(hull hon ha) (Vän in sin ngra stis pum) Persa du me den allt? Nå inta utan gi
vetrova.

Nu ha ju fått tak, sa drängen när han ramlade å hörnet
Hon va den som håll, sa Anna: Godvik nim han komde med ^{kubbvalasset} ~~skägg~~ bryggan!

I meden han slär
ve sin stabbe å slår
må krokia harar å skorva lär.

Skomakarn må sin smöre tratt
han biter i läct i griva i väet
å söla krohleblocken ut (krohlebl. att gräva krokotvål)
de å snart å miss-e se, i falla på en lott å ingenting detta.
De å si skumt så en si inte å åta. — Å en råka vät den gule vägen
de å si skumt så de å omöglitå si. — De già vät å tressa fram.

För när gamla häringar mötte pojka som va onanis å vässas,
si kunne de hända att di sa: Vell! si var dä komma fri?
eller Vell! si lit hem? å sā lofte de opp kylan
framme. Då skändes di.
det va stora skar å si de, än å vira de.

Hemorten å här, sa den nyppeste när han förté gryg li hos
(Om ngn va blyg;) Bevar vät, du ha vät inte mer än Van Herrs ha gett de.
den som nypiken för gatå skänmas.

Irgen ordning, sa katten, när di körde utan on jultid
Här ska ni si pi den som orka näntig, sa ~~Dessnagga~~ nu
Inte han ja sitt nät å inti vell för si nät, å ^{bar slo ikull hallstora plattan} Gå lat me allri
Inte lurar du me, för ^{sinnt för da blir ja autt rödde för mā} da för du löve, å ha lurat ^(om speten) nän han salde mären
di va smitt å gött, sa tiggaren om löven.

Ja vell ha de som jorpa i munnen å gō god, i majes,
sa häringen när han vell koppla inget föra
men glömt va de hette.

Ja vell hellre ga genom 7 barnsörpa å ett mäspall, sa ^{nästan likt mäspall} karp
Här va rum te fler, sa bonner när han välte i ån.
Nu å de lågt, sa Sven på Träffs, när han slo ytan. skallen på mären
Store und å Fader, de va en däli bus, sa ^(stille slakta) Sven när han tälte illa om folk

/Mor, ta fram bibeln i salmboken i logg på boret, sa Sven da han sag
 /Mor, ja vell byta vänta māde, de bläser en klocka ^{på sön} komma
 /Kärtä hien å spring, sa bonnen te drängen, när käringen ^{di si lig} sätter
 /Kors i spisen, sa käringen, när vällingen pooste i åskan
 /Lå bli me, tros ja blest sa stor sa ja den prime, sa ^{bonn} posken.
 /Klockan står den d'ärve li, sa tyven när han brutet in si ^{effekjtan} ~~attalastap~~.
 /När bonnets barn giv te maten, å ala så föj mina mā, sa drängen.
 /De var inte meningen, sa bonnen när han klände tummen på käringen
 Mor koka gröt å röde i me rocken, sipparen när han spelat.
 /To de? sa holmästan när han slo posken på orat me ^{så han sprak} linjallen
 /De a nördern em grot, sa knallen när han salde synila
 /De å fritjänsten en sha leva pī, sa knadden när han salde synila
 /Nu kan ji si, sa bonnen när han hade brutet ögnahåren ur le.

541 143
 Stopp, sa bonnen när han läs käringen å den fer.
 /Slin de mte in, sa slai de ut, sa spågudabolen
 /Slappo del te boret, sa slappo ja te hälzen, sa bonnen, när nu
 *— sa bonnen när torbaggen dränkte
 *re i myckafatet**
 /Då sha du ha i gen, sa drängen te bonnen, när han hade fått stryk
 (när di tar hotat grom) Här luktla de fadernestlau, men di fattijs på bara oren.
 /Sha du un böja på i gen, sa moern te posken när han böjade dränka
 /Å de tördä egen, sa qubben, när käringen velle han skulle byta om
 den han ha dā anna leta åtta i skjortekravem. (omnuq å sak)
 (di varus island) De kan ja alltsas, to dā kolla ja förs.
 Äli man varar längst.
 /Då orat fäjs me eorj förgas
 Galna kattle ja nevet skum, när di dā ha fått sa sprunge di
 hem å sas ingenting.

Den som går å vänta på arvet, töks alltid att lyftas.
Barn är en Guds gäva å en fitt, man sätta
Hvem näroga barn en han | så är det lika hära
så vett en inte mestar här
Den går å danka som en bus; en härlig.

Bra ting skräppa må se ej åls

Ejet beröra luktet illa

De är bättre ja ej et ej åls, när ingen annan har vett te å
Ha en lock, så ja en ^{vit} skräppa må at
De är bättre ^{te} å ge hunden en vit ^{spannalosten} och så slös må än.
Då som sers ^{särs} då glömmes, men då som skrives på papper
Den som tar God ^{ut} på veran kommer saknert te mälet
Då kom gäss i syfveri ^{ut} piers ångra här ut kommet te sett förtärt

Då är gott i ha så un kan betala för se.

Då en inte har, så piers ta på krita.

Då är bättre å spara ve kanten än ve botten

Då är en dölie processmäkare som inte har veta ^{att} hör ^{krypa} i
Kikanne logen men ju häne dess krokar.

De hjälps inte å akta se nä olokkar å framme.

Olokkar va inte framme denne gången.

De va Giss försyn att de inte ge' vätre.

Aktan är mer än maktan

De är inte farlit bara en inte å räddo.

Mod ger kraft.

Detta är latia förr mina öjen, sa plåtaren, när skulle han
på hinsolhöret ^{från} plåtsten.

Helvete är ejgot nok om de inte bygges på dagbrien.

De à némmare te a spörja pi böjden à lana, antea aktar den han.
 Nu komme di à ~~ramla~~^{ramla} mä cina skällekoc i en an starkare han
 De à skellnad på lönz à lagon nägjer ^(näg folk fr till plottan) ^{fai qä} (räper antast nägler)
 Den som har fätt bördan pi se, så fai han löre knaka åtta
 De à tiss noch te a hälra åtta å se hatten ten en fai si herra.
 Nu ble väl den starkan så stinne si en fai stå me mössan i näven
 Den ene tiggan bli allti illa på den ävre frö han å radde ^{ha} ^{inti fölia möst mä.}
 Den som allri haft nänting den han ha ingenting å avgro öve.
 Den som à fättie han inte ble més fättie.

Lafobe å den perfesta spukdron som finns för den å obottli
 Den late ska ha striyk var en sinn.

Tarka vell ^{ja ve} Rikmans bor de à allti hösenflos, men fättimans bor å harpenonup
 Rikmans bor å allti å sparmanas, men fättimans bor å allti Runn.
 kwestens.

Den som à fättie han tilla inte alle toggen mäs han ge sin nasta
 en bit men den som à rik han tilla sa svält om han inte
 få svälja halva.
 Den rike han kramma om slyven men den fättie spar
 Den som prata moet, han jne ofta.
 Då å omöjlit att han han tala sanas, han som prata
 si moet frö dñ räcke inte te
 Den som ha längot te kökhan kömme fört dit.
 Den som ingenting vell åsi, sa ^{har} fai han ingenting å vänta
 (åsi = ge)

Den som gärna vell spörja, förmanna inte skam å lara vise.
 Den som geste se frö grull, ha ~~de~~ färs ofta tröll
 Paisz geste tröll.
 Grull geste tröll
 Gårboa byti sällan hästa frö di kunne te varan upplor vät

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Å Gutorste me va du, å govärn ^{ve} ~~me~~, men de värtar förja
tro ja mesté almese (almor) i pösalosa, men ja, sa jinna?
pri rå å du sha ble å mät ändå för knippa oppatart i shölet.

De già vent förde som för tigge häringen att du neste almese:

Den som ha buken te sön Gu, han ha röven te sin tistela.

Den som ha en granne häring, han ha inti å tanka å föda hem prisjö.

Den som å rike å har allt va han behöva, han har inga bekomm.

Den som har å äta allt va han vell å behöva, den å ingen ynt var.

Den som hjälper en vän i Nöden, han hör hemmelriket till
han fia späfalt ejer.

Den som gärna hjälper sön västa, ha inte svart å få tjänt god ige.

Den som inte vell gora hot gött han ha allti många uraklötter i förebä.

Den som inti ha vett te å akta, han fia allti nötig i deana väder.

Den som inte vell möare han fia allti hot å äta

Den som å möadage han fia allti fia illa.

Den som inte ha satt ut nän tjänt, si har han ingen a förvänta
De som inte å syn värt å hälle inga pänga värt.

Den som lova runt han hälle ^{tönt} tuut

Den som lätte trampa se på täne å spöutta se i synen, där å
inget halane (halane = va ökar, nimra)

Den som han nötig, han ta se allti fram i denna värld.

Den som behöva allri skämmas fördö en han nötig, men fö

Den som städ, han siste allt han into falle.

Den som skära grötapaten, han ble allri sali

Den som komme inti han fia allri nön plats

Den som inte vell se ejälö vät, si vell han inti sin västa

Den som inte gör vät åt se spälo, så gör han inti åt annur.

Den som ska mönstra ande, han fia lös å va en bukar spälo

Anuras fel å allti lätt å skäda.

Den som blänna se mā aqua, han ble öppaten i swin.

Den som spar, han har

Snälske spar å fan tas.

Bra kara hjälper se själve, å skit å inte vära å hjälpa
den som tie han santoika

Tia då å sā grott som santoika.

Då å inte vänt å tro att en hörre utan en ha vatt mā å sittat, fö
då blir en lura.

Den som tankhe på i se se i denna värer, han ja inte sörva
röa solen ~~och~~ ^{utan} ~~utan~~

Sjn å allti mā en troa...

Den som inte grönne stoppen, si ja han allri delen.
^{a mā han ha fitt dalen} ^{en ble de snart repsdalen}

^{å sen en ha fitt reksdalen inble de snatt hic banks.}

^{å sen già de snatt te en piat 1000 dale}

Dos ijer ^äklagare å, där å ijer domare.

Då å besönnelit, fö di store kanne varanra.

Tva stora förtallan runt i en pöse.

Ellen åkta en ållri för val, fö tijven han lemnna
vagnarna men ellen tar dom mā.

Han åttinte frut, huet innan en bōjar så ska en allri
^{bry se om att ge se på at.}

En ska veta var en bi ska börja å töka, alla gärde inte.

Då å inte vänt å tanka att en ja näst utan beswā i denna
^{vären.}

Då besönnelit ^m de å beswā, mā man kann kömme te denna värer.

En go lasten stier just opp å gär sist, säng.

Då å inte vänt å trs att en kar alltid men knöten å inga tong
^{å bän}

Du å sā därlie, så du å inte var å bana wantana på, å val å da
^{fö älla piage du styrk så du ble liggane.}

Den som grönne åt den som sät å inte likare än den som sät

Stort mod tar allti en skiten ännu.

En dace vell allti högare än vingana tol

Den som va tillie å töle den var di allti avsky för men den som elrek
^{i röpade den va di inte rädda för.}

^{avsky = respect.}

En gammal ska dö, men en org kan dö så fort som en gammal
 En org kan En som å röjd i han allt om han behöva...
 Den som ^(= resa igå) växlat fram, kommer allt på fram
 En fiskare är en skott ska alltid ha morongerina | så di förmå i fiskeriporten
 Alla ha di inte ute i grön.

De som å följdet, smaka allti bär.

De som å följdet å roliat å grön.

Viste du si moet som ja si ate du inte en bit, da. (Om du vore
att du mattna)

En ska allri knosa skit så långt en å skit själv.

En ska allri slå se i lag me likare kara än en själv. (de menar förra instansen fördi som sätter
de menar att han å minst likas än den andre)

Skoskor är ankelsär, varå si lange våren står

Godta varor har en alibi ont &.

Länsman Specinge i Ostbo skulle sätta ut par bladie
 häste på en marknad i framtid här om de va. de hörde kans
 ker som va präst i sa: Kan kalla bilde, de å förförlit
 å gte å gwär bort hevps i hjäl för de där kräken.
 Å skit, svar han till, ja givde inle för mer än det,
 men den han sätta öpp giv för en hel församling.

Den som ålsta vin för flacke han ha allti trumm flacke

De å inte meningen att en ska bi tigga å betala

Banne å betterhet planten allti olyck barn

Den som begagna riset för moet för allti riva barn te husbome

På se självs kunnen en lära.

Slemtstål = stål com åci dikt si de inte halle se want
 utan vara slemta när en talgo

Goot namn i rykte d'ā vār mer än gull.
Ocar fö bōde à hāstas fö piast...
Öter person bōden bāst...

Gästabn à ingenting i fōtjāna på.

Härmen à lika stor syna som gävningen.

Det à lika stor syna à tanka illa om sin vāsta com

Beden åt den som han qā med tråbén

står på sin port

Den som shöder sitt väck han à pris vārd

En sha allri gi pris mästan fö bettig fö dā bledder

~~Fina~~ Fina ^{c= höftförlia, pris} vārdasblös ^{fö dā bledder} fö dā bledder mäster
^{tröss = uppsett trå} à körketröss ^{ölli turk} Krabb.
^{män som bärde} à inte vār à gesta
à inte vatten vār

Ocar fö krök à hāsta fö vagn, d'ikam gōra bōden gagn

En sha allri qd ifjā halvgröt arbeté fö dā bledder de alla fārdt
En sha leva ve hoppet som katten ve skapel.
Småhera sha ha styrkvar en sidom fö han drönt qjont nät out
ca tänke di se te
tre gānge om daen à mat en gāng.

Honge mage smakar maken bāst

De va en bonne som va fättie à hode de illanuel

Så va de en annan som sa att Morastum han gull
i munni. Han ville se om de va saat à steg ^{värmeden} opys fö
hel världa ionan colgeek opys à sto das à tittade
men inget gull fik han. Si yorb han à en te den
andre att de va osanna.

Si en sha gōrs, ida sha en inte vānta wā te i morn,
fö dā vāt ägen tiden se han ja

Kan en inte hjälpa sin värta, ska en inte hjälpa hemma.
 En ska inte lägga sten te borda, för den å töra rok upp
 Nås alla sprutta på en sten, så ble den väle
 Var å en töcke båt om sett.

Fars å mor vassvällig å båtter ån grannens vite gröt
 Bortte å bra mår hemma å båt.

De å de samma han en vanne se så han en röven bak
 - ja de å farla val då för de vore inte gott å ha den fram.
 Daa han å si glömske, så vore nasan löse, så tappte han
 den må.

Häng' ut på nasan så glömmen du åt inte.
 Flecke hälek å som hovetepane, för de gamla te å sen
 Här på jorden å de en ^{störks de} jämmedal.

En vet inte om en leva te mordnaen, för då kan en legga död
 Dus för som en värviog .. (di som å häxeta å slavels)
 De å omöjlet för noe man ska å göra mer än di vell å seka
 Den å en dina som ber manke göra mer än di formia å seka.
 De å ingenting som kosta så möke som stora förlag
 Stora förlag ta allti en shiter anna.

En han già i ha già i grunn men inte från sett denne.
 Ingenting å förlit te å gömma, för de blir allti ^{öförlitning}
 den som han möct, så vell han ha mer.
 Den som inte vell möa se, så förla han ingenting
~~forsen~~ Graven gömme å tiden glömmen
 Komme han inte, ida, så komme han val i mora.
 Kort å tärning å faens gärning.

De giv vat en fö häsin, han ja vila se nöen giv men de stakas
puntessmenna. Själv allra min os varken hället alle sorkat.
De är inte så nöri å va uppstjut för själv en inte os varken mittelle å
Gesta se giv bra men riva opps de å värra.

(Stygga anrikhet nöro: Själv de te å gesta se
oppn: å si att riva opp.)

Ta ut barn i aclarina å vriden metrols: Ta golgen opp
vriden metrols: o då seck hon ner

Gamla skottan å angamalare fara allra vill.

Den har väl talförmåga!, säger prästduen till barn
om en inte nära så kan en lätta visa os vären um.
de giv ju inte allti å dansa på rosor.

Kärleeken överstryker allt

När en å kör å en blina.
Karleken å bloma

En ska prova kärleken me jes. (de bokstäverna är de bokstäver
som de å kärleken)
Dörren å gjor å stänga, hon hänge på kroka.

Han ja inte känpp, så å de som ja glömt nötting
Å de inget hör i pojkarna så å de ingenting må den förla
Ungdom i ällerdom följs inte åt.

Ki ha watt va di å, å dä kom bleva di å.
den leyde mäste quo.

En brunn hade lant et par stövelar å sa fejk
har åka en bit. Da satte han es sin fötterne åtade
på väggen. Vartå giv du si? Jo ju han
länt stövelna

den som länt nötting han åkte de inte.

ja hite te a jämna i tales me, de ja alla lave kunn
den som sk kunnna ja bra han fai lov a kunn
gra doppa tott alla gär se into ofolk iā
han fai dom te a tros'et.

Låra dobasa, de å som te a sla kned mot en sten.
de som latt fär, då latt förgås

de å inte kommet från nöet sunningsvittne.

de å bättre å frökas än ga te tungs

de å bättre å ta den första ghaen än den siste.

den som han med fnd vishet behöva ingen lärdon.

praktiken å batte in mästan

de å inte vänt å se allt va en si i tales was allt
va en höre för då han en kömme i klister

en ha ju rättighet å höra va di see men sen få en tro va en will

En ja tanka va en vell, men inte sl. va en vell

de å lika illa å tanka ort som a göra ort.

den som seer sin jätans nessing den ret en var en han
men den som inte då gör ret en inte var en sa ta.

En si inte sin nästa dörger ån te tännerne.

Dåras hjälstas fullt os dåras talan munnen.

de å inte fåbit å se te honom, för das å de som vore det

den blarreskäppan å de intevart å se väntig för för han han

(om syn bär rep) Var sha de ta vägen, du å satt inte kee ve livet

(om en som hägtas) den stachan han ha blitt leonadstrid, han tok te sept.

den som som gäna salan, så församma han inte å ge lever don snygga

en ret inte längre än en minn.

en ret(nås en går men inte var en komme igen

en han se)

den som å komma han ja sett å vänt å före ställe se varre os

de å för den som å borta

Vanta å de västra ja, för då å tien längre.

Hålsan framfrå allt.

Nöct prataat i lite gjort.

Den som ^{bryte} pris åt en egen rö a inte yntek var.

Mattli huosaga å nötti för bå gammal å org.

(I grola rejala bonnaden talde de inte att förga
wynslade: Den som wyrsla twätta skams raja.

lite spotten gä fram i tebaka mellan tännern: kärna emi
åt den onde.

Värna en brökhå opp i ven å synn.

Om en trampa på bröet komme un te helvete.

En för inte sprunga i askväder fördi bles en fällslagen.

Att för på jämgle va synn för di kunne en pigi på tröben.

Ostanvinne å västan bläst, ja vänta bres på nästa post.

De va vät i hake-Ewans tis.

När alla ha hålsan, så behöve inte söhas non döktare
Söke döktare å inte van nötta mā, för di vell vara ha pågå

När barn för sin velyje fram si gråte de inte.

När brännvinet å inne så å vetet / ate.

När en inte vet var en ha out, så å de cito gött å vola
Latföbe å obollie.

När prövert å ringat, å fleckan tingat

I da har den å den ramlat ur fö prediktores (posta pappz)

När glöm dansa, taket för sojen va i fästlan

När de hälles på å valla, å de inte ont om hjälpare.

När en ha go supanesmat, ska en bitta nött i bröet.

När en inte ha nöct å hänga häxnerne för si å tien länge.

När moet bles för stort så å fallt inte långt bort,

Då å pörja som tala (process följd i man enskrivit)

När fästnadsdör stå på vrin gavel, så det en att folket å hemma.
Den som ohälsa sabbaten, han får ingen välgörelse på veckan.
När ~~har~~ ^{har} ingen lag, han twinge hunden. bann.
Fäpörja nöje har sorg, folje.

Den som fö stå på fäpörja torj han ble inte fete.

Ber en inte Gu välsigna mäter så å de ingen nissa män.

En sha allri sätta sheen; fallet för var fäldasen
^{värdet} barnet ur ellen to han sheen införf fört.
Den som ska ^{ta} spina bila från bensmanskroken, han fölta se å bus.

~~de ä omöjlig~~ Va alla te lops då å omöjelit.

Shecka en en so te Rom si å de so var hon komme ejn likavil
den som snåla fö riva å slöra fö anra, han göder ocn förd skull
Att sła fördöva ont.

Fæns ägg i fæns onga.

När partimme prata behöva di inte hämta ännan fö
O'har vigen strupaknkt (fö Eva svalde sitt äpple)
Den han ha inga förlära (om di i slarveta å lacia)
han å kälva i skogen i slörgården.

Då å en oborstadie ~~och~~ in.

Snyte inte mor organa, si växe dars slatebs i näsan
Den som int' ha vet te å snyta se, si växe dars böse
Rädda hundna skribba mest.

Pruta natt i betala rätt, då hör bå Gu å mänske te.

De å de samma va en ^{te den} fö see en att korpen å swarte
så see han den å vite

Lite felat å snart helat
Den som tas mā sin svaghet å halva synnen förläta
Själv göra å gjöta ha.

Den som skratta åt allt va han höre, han har grått åt allt.
När di sultna är ingenting dä spjöje di dödskull. ^{va han si.}
sultna = sätta i väntspuren

Ja va värshyldi är gora dä. (Bade shald ä mäste görta tjänt igen)

Tillpunkt tjänt bruka alltibla förmånd

Skålmotöcke sha må skålmar förtäras

de ä inte mer än tre gånger om året präglit, när de ä
kittt si de prys, då ä de arjt, när de är varmt så de
renner & om välling är inte ble på bro, & när di
inget har

Den som är kweekie tefata är kweekie te gora.

(Om ngn glömde night ^{att de skulle komma fram} pärsto digamle att de va inte nottit

Snoret renne är vete väle.

De växer intet ^{bä} i väggar på en gäng

& en stygge ve sna förlära sifja en ducka ur å ena barn.

de ä besönlit för sönerna mände domigt åt alla för att lära se allt
Spelmann är springfyrka stående längre bti
stut åt annra i ote åt se spåtar. (diklara se bra)
dison å stut åt se spåtar å ote åt annra, blir allt fäddin
Största nöden för minsta vintolen.

Så långt en gär är fina far en hte, men sen en ha blott mig
Se, ä jönn är inte ^{priekhalla te gao må inte} de samma.

Prata är latt men görta är varre

Tann förtunga passar din förgammal å nog.

Den som tankhe se före är den vis man.

Tokten röjs på talet

En tok ble allt klok

Galmiriga har intet ^å anst an töringapore för se

Tom mase ger slake rygg,
 Tomma put skratta möst
 Fredan har sett eyt väder
 Barnisöven å återskötasatten å inte å å hapa.
 Ett gott trå fäller inte i första knogget
 Trå allt va en hög å inte gött för de kenns ca mänen
 Ett gött trå fäller inte försökt ^{tögn te un fr tien}
 Trattas må en lort då å inte värt.
 Tvätta i borbunnen å torke i urgommen ^(om smittsikt)
^{enska} Fänta först å tala sedan.
 De som å vackert stöle allri fögt
 En ful varna å inte lätt å ble å mä.
 När en få gå dit en vell så å vägen allri lång

Da som & illa ska en inte görा varne in de å för de å illa rotar
 den som höre illa, han före varse. ^{den som görne vill hon}
 Håklorna känner man hunden.
 Arbet folk å lättast å narra.
 lång som en humlastång.
 De va väl den gick för de å som en hade huvet ut värestolen ^{(om en ca}
 Nu ha Dala tolkt ut som en gammal almanacka ^{inget vidare}
^{en lage drang} För din luta åt graven.
 Arbeta så han spys i åter så han svettas
 De komme epte som Lyasa ferhaddypa
 ilshe som en geting ^{nan å som en brems}
 rönn ve den å som å peta i ett wespebo
 aig si ettent yre ikring än

då ska du få föra ur vätte ur dörvalhelen
(ja då har vat intet du har reda på)
den han är längspigrade.

Barn är så långhalsade som tranan han passar intet
den han ha så långa fötter som köpapellen.

Den han elte sko temjaen. (går varfotter)
Den ~~hjälptgen~~ ur arkan i elden.

den hon springe med Blankakalitte gallepöse
han tilla sättrint som en satte spaen på en röd
nn ha du fått ^{slut} en bakskank å dra i (fötter)
vattnen över huet

si ut i häret som en noretuttle (det som harklos i lin
nne = blånor ^{a spinns till dampmäna}
denne nrene)

ja å inte sa dumme, bara ja komme genom barken
de går vat an, ja ha inga barn te målen
då å så gött å ta den första shoen som den sistte),
som ett barn i ens händer (medgörlig)
Han är som smör å brö (2²)
oskyldi con då barn con föddes, inatt
junka som häringen gjorde med varnfoten!
(medta, jänks)

Ja klämme åt som en knynnefot

Då ate inte bra då då liggas (då va väldigt va du kan
mygga (2²)/allt värre ligga)

Då liggas bra då de liggas.

(Brader sitta fram) ja tack röfelle bra som is / setto
ett åt nu som de sto si de inte ville fel på lyftet
(om vagn vett lämnat ut i kruma teknik mä se)

M. 9298:167.

sattys

171

Han à full à den / loje

Den kniven bête wa han si men inte dā han känner.
stark som en bjara, som en jätte, som en vee

Du lás imellan ræerne

Nu vände han om bla (andrais)

så fort så enkide inte blinka.

turq som bly

de bläs mitt i genom en

de à sā hallet ute si de fyrs mellan åkta maha

de bläs à yre salen kan inte steha ut nāssan

Du stir som en / kleppetl brysse (nā vst g̃r s̃nd)

Du bär de åt som en mälade bokh

pärrhalle

et / fā

M. 9298:168

175

2950

de à vāl à ble à mā de, si ena han frö bte pre.

Tigindvai pre? - so gi i ratt dei en q̃rsgis sa fāduva ipre
ja ska bota de fr̃ gammal ort

Aja de à vāl bötter, me mā ja A de à lāngt to aa

Han matte ha en brunun te åta un fr̃ de tar allri eldt

de stir te à tomma en sjö (en en slössakt)

faka, de g̃tik åt Asatjón

Hans ko va sā tom son en skeft (en labalk) han va sā shun si ho
ja ska vise de var drie å, ha à ja nemma.

- ja nās ja har utrattat va ja vell, så vet ja var hon à.

Vet hnt sā shans, din jānum. - ja, skämmas à ingen heder mā.

(Tū en nāris) Htta de ålla sa ja sata de på de gra huset, ska de

Den som ha sletet kronerastana à ingen tāra mā
(hānklöva)

De å nöte annat än rö i bok

De å nöte annat än rö te hela mänskan

Nu komme redde Rö. (skrullen varas)

De ska få din jefha varma.

(knapp) Nu de va nöte järh, där je järigen bokvärk.

När en jär den bortat si jär en mellanmål må se sätta ihäl

Den nälvargen han å nöte var i ge väet, fö han vön allri'gen

Då hadde inte sätta mö com en vassdunk å byg på.

Den han gör nöte skål fö sallet i maten

Han gör nöte skål fö skeasletet.

Då va bara te å reta munnen må. (järt för nöte nod)

Den bökhölken, då å båst å ta te hitté sätta å löt.

Den han å sätta storbegärna si de gär nöte åt smäsmöle te å
järt för den.

De å bättre å ta se te shaez an sham (ta till så de blir
förtjust an co' man
an shammans)

Da gär allri' iläs

Kämmare käppen an särken.

Ja ha verst tatt te fö mörke dejspå sa ja fägåte nöllan mä stikken
Den han å intigo te körja färra förra (ike) färrer (nära man
rätt ut att en här, en räkne, egensinnad orättvis)

De å sätta'nt som Ga lewe
ja lewe
ja lewe
ja lewe

Ja å de nöte sätta'nt sa'nt de vät smästen
vacker com en dag. vackert som solsken

Här troj ja va fler än i höghan (en särkendö dä nöje
om en hämmarska
Gä i höghan) Kommer en te å han she om se sätta'nt
kommer in i stö.

Här å fullt huss, troj jär. — Här han å rum te flee

Du å hū si skalle Frylebona

Nu komme dān en Frylebos (om en som de inte trotsa om)

Rö bra i grytar så inte Frylebona komme.

Brispen har rest (om de å vibrant)

Tar dān de finns å lägga dās de behöds.

Vägär du å clār Dansk åtto - jo ji gär å bila åtto oläte

Du ha jölt väckorn (om en andring kommaerfta en annan)

Då han val jöll mi Davids häns som mā isen (om vgt)

Då ble inte fält sa böge skyttan å, behill.

Som en derkelose (slankhet, intefast)

Den gär si ^{näxete} ~~utelt~~ ca de syns inte på veket ^{utan} till de skräie.

Den han stoppe häjen fulla i spj pa' stattan, den han

ja töckle för hörde man som bråkade (om de vid en handlig
men han bortvaktas där processen
som sätter sig sen de å startat).

den som inte blir matte, han blir allra rojide
ja fe påbälning sha ja se, ej ja minst } (Ma hemott)
table körhetaten

De osade Kal Pette (vanhas styrk)

Ett gott skatt förlänge livet.

Den hon ha inte kānt han dant de å å va gepte. (ej smakar
de förlänger)

Han rätta snart ryggen igen (ett en konkurs)

Hanā fördi te å qä glenom eld å vatten.

Han å som de vor ell i var bruske (hafti)

Han för som ett torrt kallshinn.

När alla komme ihop, så läggs de lok på bulle
(skilja ut tråta) si å de last lok pa' bulle

De ha ja lagt beslag på

den han. Den hälls ^{en} som sambetsstut, han den på sätt egathall.

M. 9298:173. 180089

Den han sätter ner släckok (och utan halshavla)
Han pratar så de rönga i England.

181

M.9298:174.

188

Nölla upp och detta ing } Christofferson
Två nöde å en inge. }
M.9298:174.

9 Aug Arbetet

9298

188

8088
M.9298:175.

Fyra små syskon i en vio
alla spinna di viter trå.

Kons pröva.

Fyra om dagen full av kött å blö

Om natten står å gapar. Hor

Rundt som ett ägg

går runt om en hyckevägg. Nystad

Kom från inlan
grå till utlann

hadé två slags döden
men varken tapp eller ^{söndes} körka? Äggel

En lagar full av vita kor
å en rö kals dansar på flon. Munnen
Två blinkabla
pyra pinkelinkes
å ett rakeshaft.

Katten

Et ^{lägt} ~~stort~~ huve me många tänner
Varken bröst eller mage
utan en lång svans

rapa

En vitbroki kr. gis över Vainamo bro
om hela världen kommer kunne di
inte gena den.

Molnen.

I mitt huval å stort allarm
i min mage å ingen tårn
mina ben å smala som stå
men de kan ingen unna på
fiolen.

Svart som bek men de å inte bek
Mygga som en fjät...
rotas som en gris ... " " -vibagge

Detta

192

8000

M. 9298:178 193 Axel Nilsson Söder
Sandvik

Lapp under lapp
i lapp över lapp
i lapp, lapp, lapp.

Kalkvind

Svart som kol
i rotas som en gris
i flygeln som en fågel.

Torbazzar

Natigen vitt de dina ris eller pyxa? nöts i båda huv
dina ris - pyxa - dina ris - pyxa. Faller
det rista på det som givnats så har den
varmit ej ^{för hand} längre till.

Detta är
en snygg sats

Detta är
en snygg sats

Då finns de vem som har förtur
dina pärnor. I spegeln.

ögon Kyrktron rästa skravhans räckspor
brevit Kyrktopp lie brev baten ^{tacka knipps} ^{nysta}^{hur o riva} 190
skryppan ko med torrlig kalvar. ^{Väder} ^{varm} Ko. stjärna
spuden Munnen. ^{havet} ^{voden} ~~skata~~, jagare Blod. istebånet
Grytan ^{rotens} ^{träd} Kräkan, hret Skryppan.
~~Torborgen~~ ^{träd} hänske, ^{hörnlocken} Kons jnver.
Kriopenna bönerot Mose stat kyrkeklockor
Nötter i min handväs. rägnböge
grunsen Min so larken är i köger
V. Nekta tia liggen hor under
de bärta där är.

M. 9298:180.

A ja bor me slumper
B Körjan brigs i sumpen
A Hur många är!
- grun

A ören spelar
B Högt opp, tröpp
A Rör han många grunor
B grun

rening
sambandsdag

1910